

ER ONLINE SEXKRÆNKELSER GAMMEL VIN PÅ NYE FLASKER?

- EN KVANTITATIV UNDERSØGELSE AF SEXKRÆNKELSER

SEMESTER: 4. semester, kandidatspeciale

PROJEKTPERIODE: Forårssemestret 2022

ANTAL ORD: 18.142

VEJLEDER: Rasmus Munksgaard

GRUPPE 3: Dlawa Qadri & Liv Lykke Lærkegaard

**AALBORG
UNIVERSITY**

Forord

I dette forord vil vi gerne benytte lejligheden til først og fremmest at rette en stor tak til specialets samarbejdspartner, Nordjyllands Politi. Uden jeres tilladelse havde specialet ikke været en mulighed. Derudover skal der rettes en stor tak til Preben Klitgaard, som er politikommissær i Det Kriminalpræventive Sekretariat ved Nordjyllands Politi. Preben Klitgaard har været vores primære nøgleperson, og har haft en stor tiltro til vores kriminologiske færdigheder.

Ydermere en stor tak til Henrik Rafn hos Efterretnings- og Analyseenheden ved Nordjyllands Politi, som har hjulpet med dataudtræk i politiets systemer. Henrik Rafn har været yderst behjælpelig og beriget os med løbende sparring, i relation til undersøgelsens dataindsamling.

Slutteligt vil vi gerne rette en stor tak til vores vejleder Rasmus Munksgaard, som har været enormt fleksibel i specialeprocessen og bidraget med konstruktiv sparring undervejs. Han har med sin utrolig brede viden om den digitale verden været en god sparringspartner og støtte, når stressniveauet har været på sit højeste. Vi har været enormt glade for at have haft Rasmus som vejleder under speciale-skrivningen.

Tro/love-erklæring

Det erklæres herved på tro og love, at samtlige gruppens medlemmer egenhændigt og selvstændigt har udformet nærværende projekt. Alle citater i teksten er markeret som sådanne, og projektet eller væsentlige dele af det har ikke tidligere været fremlagt i anden bedømmelsessammenhæng.

Vi er bekendt med reglerne for eksamenssnyd, herunder også plagiering og har læst Aalborg Universitets regler på: <https://www.aau.dk/uddannelser/studievejledning/regler/plagiat>

Vi er bekendt med, at overtrædelse af reglerne vil blive indberettet for rektoratet og i sidste ende kan ende med bortvisning. Endelig står vi inde for, at antal ord anført på forsiden stemmer overens med virkeligheden.

Abstract

This comparative and quantitative study seeks to compare sexual offense charges and the perpetrator behind the crime in an offline and online context, based on North Jutland Police department records between 2017-2021. In this paper, two descriptive, and two separate LPM-regression models were used to analyse the charges (journal numbers) and unique perpetrators (identification key), as there are several ways to study the phenomenon. It has therefore given the study more validity since both models, in most cases, presented the same results. The coefficient for the variable 'recidivism' changed depending on the model used, although the p-values were insignificant. Based on six independent variables, the results of this study found some differences between sex offenders who commit sexual offenses in an online setting compared to those in an offline setting. In this study, men were less likely to commit an online sex offense compared to women based on the regression models, although there were significantly more men who had been convicted of a sexual crime than women in this dataset. On average, online sex offenders were 5 years younger than offline sex offenders. Other areas where online sex offenders differ from offline sex offenders were found in the descriptive analyses in the police records. Also, it took on average more than a hundred days for online sex offense cases to be charged and convicted compared to offline sex offenses. This considerable gap is due to online sex offenders having the opportunity to sexually offend more victims at the same time compared to offline sex offenders, which were also observed in the dataset. We have also checked for those who have committed both online and offline sex offenses and only 19 offenders were identified out of 583 unique perpetrators. Although it has not been possible to check for other factors such as level of education, socioeconomic background, psychological, etc., this study indicates the existence of a group of offenders who only commit online sex offenses.

Indholdsfortegnelse

1. Indledning.....	1
2. Problemfelt.....	2
2.1 Offline sexkrænkelser.....	2
2.2 Online sexkrænkelser.....	3
2.2.1 Online grooming.....	5
2.2.2 Sextortion.....	6
2.3 Karakteristika af online og offline sexkrænkere.....	7
2.4 Kriminologisk relevans.....	8
2.5 Problemstilling.....	8
2.6 Afgrænsning.....	9
3. Teoretiske perspektiver.....	10
3.1 Rutineaktivitetsteorien.....	10
3.2 Læringsteori.....	11
3.3 Treenighedsmodellen.....	11
3.4 At 'gøre' køn.....	11
4. Undersøgelsens hypoteser.....	12
5. Forskningsdesign.....	14
5.1 Politiets registerdata.....	14
5.1.1 Gerningskoder.....	15
5.1.2 Journalisering.....	16
5.1.3 Mørketal.....	17
5.2 Design.....	17
6. Metode.....	18
6.1 Den afhængige variabel.....	18
6.2 De uafhængige variabler.....	18
6.3 Lineær sandsynlighedsmodel.....	20
6.3.1 Signifikans.....	20
6.3.2 R-squared.....	21
6.4 Lineær sandsynlighedsmodel frem for binær logistisk regressionsmodel.....	21
6.5 Metodiske udfordringer.....	22
7. Deskriptiv analyse.....	23
Opsamling.....	27
8. Analyse.....	28

Køn.....	30
Årstal.....	30
Alder	31
Kommune	31
Nationalitet.....	32
Recidiv	32
9. Diskussion	33
Anonymitet i den online sfære.....	33
Færdigheder i en digitaliseret hverdag	34
Kvinder som sexkrænkerere	35
Recidiv	38
Efterforskningsmæssige problematikker vedrørende online sexkrænkelser.....	39
Forklaringer på sexkrænkelser i lys af vestlige og ikke-vestlige nationaliteter	40
10. Konklusion	42
11. Kvalitetssikring.....	45
11.1 Reliabilitet.....	45
11.2 Validitet	46
Intern validitet	46
Ekstern validitet.....	46
11.3 Generaliserbarhed.....	47
12. Kriminalpræventive tiltag	48
Litteraturliste.....	52

1. Indledning

I en øget digitaliseret verden, har den teknologiske udvikling givet anledning til nye former for kommunikationsmuligheder. Trods de mange muligheder denne udvikling har medført, har det ligeledes forårsaget nye problematikker (Red Barnet 2015:15). Et af de områder, hvorpå teknologien har medbragt potentielle risici, er i forbindelse med seksualforbrydelser (Briggs et al. 2010:73). Denne kriminalitetsform er i sig selv ikke et nyt fænomen, og sexkrænkelser i en offline kontekst har altid varieret (voyeurisme, uanstændig eksponering, misbrug, voldtægt etc.). Den teknologiske fremgang har dog ændret måden hvorpå, sexkrænkelser af en hvilken som helst art kan finde sted, da gerningspersonen kan finde potentielle ofre i den digitale verden uden at forlade deres bopæl (Briggs et al. 2010:73-74). Online sexkrænkelser er et fortsat stigende problem på verdensplan, og ligeledes et problem i Danmark (Red Barnet 2022 a). Der har igennem tiden været en stor del af litteraturen, forskning og teorier, som har fokuseret på gerningspersonen bag sexkrænkelser i en offline kontekst (Knight & Prentkly, 1990; Simon et al., 1992). I tråd med dette fokus er der opstået traditionelle typologier, som skal give en omfattende forståelse af afvigende seksuel adfærd (Simons 2015:1). Ligeledes har der i det sidste årti været en stigning i forskning og studier, vedrørende sexkrænkelser begået på internettet. I disse belyses de karakteristika og egenskaber, som gerningspersonen bag online sexkrænkelser besidder (Babchishin et. al, 2011; Seto et. al 2011; Woodworth & Hancock 2015). Dog findes der blot et fåtal af studier, som sammenligner gerningspersonen bag seksualforbrydelser i en online og offline kontekst (Quayle 2017:1037-1038). Nærværende speciale anser sexkrænkelser som et aktualiseret og samfundsrelevant fænomen, hvis inspirationen tager afsæt i det videnskabelige der eksisterer i henhold til at sammenligne gerningspersoner, som er sigtet og dømt for online og offline sexkrænkelser.

2. Problemfelt

Det kommende problemfelt har til formål at belyse sexkrænkelser, med henblik på at præsentere fænomenet i et offline samt online perspektiv. I forbindelse med dette vil kommende afsnit belyse ofrene for sexkrænkelser, samt udøveren af kriminalitetsformen. En tydelig afgrænsning og definition af sexkrænkelser vil vi komme nærmere ind på (Afsnit 2.7), dog er definitionen af sexkrænkelser nuanceret og mangeartet, hvorfor vi løbende i nedenstående afsnit vil henvide til elementer af både online og offline sexkrænkelser.

2.1 Offline sexkrænkelser

Seksualkriminalitet kan betegnes som forskelligartede former for seksuel eller seksuelt farvet adfærd, som er strafbart. Denne kriminalitetsform har varieret gennem tiderne og fra samfund til samfund ift., hvilke handlinger som anses for en seksualforbrydelse (Den Store Danske 2022). Det betyder også, at seksualforbrydelser kan defineres på forskellige vis. Sexkrænkelser defineres jf. Socialforskningsinstitut, som en seksuel handling uanset alder, mod offerets vilje, uden samtykke eller på en aggressiv eller truende måde (Strange 2002:153). Forudsætningen for at definere, at der forekommer en krænkelse, handler om at der er et individ, som har følt sig i en eller anden grad krænkede seksuelt. Individet der har begået en seksualforbrydelse mod en anden person beskrives som en person, der har eller begår seksuel aggressive handlinger, og dermed bryder sociale normer og moralkoder, herunder også love og forordninger (Strange 2002:25-26). Derudover påpeger en undersøgelse foretaget af Kriminalforsorgen (2015), at knap 6,5% af gruppen af sædelighedsdømte havde recidiveret (Kriminalforsorgen 2016:17). Ligeledes påpeger et studie foretaget af Hanson & Morton-Bourgon, at recidiv blandt seksualforbrydere anslås at være mellem 5% og 14%, som igen bliver sigtet for nye sexforbrydelser (Hanson & Morton-Bourgon 2005:1158).

I Offerundersøgelsen (2021) kan det ud fra undersøgelsens resultater udledes, at de fleste tilfælde af seksuelle krænkelser er begået mod kvinder, idet 80% af ofrene som var udsat herfor, var kvinder (Justitsministeriet 2021:21). Derudover viser resultaterne, at knap halvdelen af de seksuelle krænkelser handler om berøring intime steder på kroppen, hvor en femtedel vedrører blottelse. Ydermere har en femtedel været udsat for uberettiget videredeling af billeder, videoer eller meddelelser af seksuel karakter (Justitsministeriet 2021:15). I vidensopsamlingen *Fysisk vold og seksuelle overgreb mod børn* udarbejdet af VIVE konkluderes det, at hver tredje af dem, som har oplevet seksuelle overgreb skete i barndommen, før de fyldte 15 år. Denne andel svarer til den officielle offerstatistik, der viser,

at hver tredje anmeldte seksualforbrydelse omhandler et barn i 0 til 14-års alderen. Endvidere påpeger Henze-Pedersen & Ottosen (2021), at langt de fleste seksuelle krænkelse eller overgreb mod børn ikke kommer til myndighedernes kendskab. Andelen af unge, der oplever uønskede seksuelle hændelser (blottelser, berøring) eller (forsøg på) samleje er i alt på 20 pct. Der er 6 pct. unge, som har oplevet et forsøg på samleje, uden at de ønskede det (Henze-Pedersen & Ottosen 2021:6).

I det indledende afsnit beskrev vi, at sexkrænkelser har varieret ikke blot fra samfund til samfund, men også gennem tiderne. Et prominent område, som har set en væsentlig udvikling, er det teknologiske område, som har resulteret i en øget digitaliseret hverdag og dermed aktualiseret problemstillingen vedrørende online sexkrænkelser (Henze-Pedersen & Ottosen 2021:7). I tråd med dette har der på verdensplan, og ikke mindst i Danmark, været flere alvorlige sager vedrørende online sexkrænkelser. Dog henvender en væsentlig del af litteraturen sig til primært børn og unge og der forekommer mangel på studier, som belyser online seksualforbrydelser begået mod voksne. Kommende afsnit vil derfor tage afsæt i litteratur som henvender sig til børn og unge til at belyse online sexkrænkelser generelt, som er et af specialets fokusområder.

2.2 Online sexkrænkelser

I tråd med den fortsat stigende digitalisering og medialisering af hverdagen, er sociale medier efterhånden blevet en integreret del af hverdagen, og samtidig er aldersgrænsen for mediebrugen blevet yngre (Det Kriminalpræventive Råd 2021:6). Denne udvikling kan bl.a. ses i en kortlægning fra undersøgelsen *Børn og Unge i Danmark 2018*, som viser en faldende tendens til fysisk socialt samvær hos unge i Danmark, og i kontrast til denne udvikling, er der sket en stigende tendens til online socialt samvær hos de unge (Ottosen et al. 2018:125). Det stigende forbrug af digitale medier har betydet, at børn og unge lettere og hyppigere kan kontaktes af fremmede (Byrne & Burton 2017:40). Internettet giver netop individet muligheden for anonymitet og adgang til information om andre personer, hvorved potentielle gerningspersoner har lettere ved at identificere et passende offer, som de kan krænke digitalt eller fysisk (Frøylund et al. 2021:34). I takt med den teknologiske fremgang har det ligeledes affødt mange nye og usikre arenaer for individer at navigere i, som har givet anledning til nye måder, hvorpå børn og unge kan udsættes for sexkrænkelser (Henze-Pedersen & Ottosen 2021:7). Ifølge Sikker Digital (i samarbejde med Det Kriminalpræventive Råd) kan online sexkrænkelser defineres som følgende:

“En digital sexkrænkelse¹ er typisk en handling, hvor nøgenbilleder eller video/billeder af seksuel karakter bliver delt eller offentliggjort uden tilladelse fra den afbildede person. Digitale sexkrænkelser foregår typisk via sociale medier, online fora, private mobilbeskeder samt applikationer til smartphones. Gerningsstedet vil ofte omfatte internetplatforme såsom hjemmesider, sociale medier og fildelingstjenester, der fysisk er placeret på servere, der kan være placeret i udlandet. (...)” (Sikker Digital 2022).

Et eksempel på en online sexkrænkelse i nyere tid er den såkaldte “umbrella-sag” fra 2015, hvor der var tale om seksuelle optagelser af to daværende 15-årige pige og dreng. En uge senere bliver den nævnte video delt på internettet, som resulterede i sigtelser af over 1000 personer i 2018 for deling af videooptagelsen (AvisenDanmark 2021). Umbrella-sagen er én ud af mange sager, hvor børn og unge bliver udsat for online sexkrænkelser.

Et andet interessant aspekt af online sexkrænkelser er gerningspersonen bag disse, som er et lige så væsentligt element at belyse. Det kom bl.a. til udtryk i umbrella-sagen, at det primært var unge på de forurettedes alder, der havde optaget og delt videoen, som blev sigtet (Politi 2019 a). Det er derfor ikke blot fremmede voksne, der er en potentiel gerningsperson men de unge selv, som er med til at krænke hinanden online (Schulz et al. 2016:177). Dette kommer ligeledes til udtryk i rapporten “Projekt deSHAME” udarbejdet af Red Barnet, hvor det bl.a. konkluderes, at 10% af de adspurgte 915 unge i alderen 13-17 år har delt en andens nøgenbillede uden samtykke og 11% af de unge har selv taget billeder af en andens kropsdel i smug indenfor de seneste år. Endvidere konkluderes det i studiet, at en måde hvorpå de unge krænker hinanden online, er ved at redigere billeder af hinanden for at gøre disse seksualiserende. Dette vidner om, at en online sexkrænker ikke blot er ældre, men kan ligeledes være på forurettedes alder (Red Barnet 2018:3). Typisk er reaktionerne på online sexkrænkelser, at de unge blot blokerer vedkommende frem for at tale med deres forældre, lærere eller anmelde det til politiet (Red Barnet 2018:4). Ud fra rapportens resultater tyder det på, at de unge ikke anser online seksuelle krænkelser for værende alvorlige, hverken i et offer- eller gerningspersons perspektiv. Dette kommer endvidere til udtryk i Det Kriminalpræventive Råds rapport “*Forældres rolle i børns liv - Forebyggelse af børn og unges risikoadfærd på nettet*”, at de unge generelt har ringe viden om online-risici og alvorlighedsgraden heraf (Det Kriminalpræventive Råd 2021:44).

¹ I nærværende speciale anses “Online sexkrænkelser”, “Digitale sexkrænkelser” som samme fænomen, dog anvender vi begrebet digitale sexkrænkelser for at være tro mod kilden.

Mange af børn og unges idé om sexkrænker falder ikke sammen med virkeligheden, hvorfor børn og unge ikke har behovet for at informere forældrene ift. forhindre dette fænomen (Wood & Wheatcroft 2020:1). Seksuelle krænkelser af børn og unge er ikke et nyt fænomen i samfundet. Gennem årene har dette begreb udviklet sig, hvorfor det nu er lettere for sexkrænker at komme i kontakt med de unge. Nye metoder, navnlig vha. internettet og de sociale medier, er opstået hvorpå individer kan udsættes for sexkrænkelser (Sørensen 2015:16).

Vi anser i dette speciale online sexkrænkelser som et dynamisk paraplybegreb, der dækker over andre former for overgreb, og ikke blot uberettiget billede- eller videodeling, jf. Sikker Digital's definition af fænomenet. Næste afsnit vil derfor komme ind på to begreber inden for online sexkrænkelser, som skal illustrere og eksemplificere online sexkrænkelser-begrebet som en bred definition.

2.2.1 Online grooming

Et af de begreber, som er blevet mere udbredt i tråd med det øgede fokus på online sexkrænkelser, er "online-grooming". Ifølge Socialstyrelsen kan grooming fra engelsk oversættes til grænseoverskridningsproces. En grooming-proces betyder, at krænkeren med forførelse, løgn og manipulation kan få børn og unge til at gå med til seksuelle aktiviteter. I den forbindelse er der tale om, at gerningspersonen opbygger et tillidsforhold til børn og unge via sociale medier og andre online platforme, hvor hensigten er bl.a. at begå et seksuelt overgreb (Chan et al. 2016:373; Socialstyrelsen 2012:27). Grooming forekommer ikke alene på online platforme, men kan ligeledes forekomme offline (Red Barnet 2022 a). I Danmark findes der ikke en decideret lov eller bestemmelse imod grooming, dog er flere personer blevet dømt for forsøg på overgreb med henvisning til Straffelovens §222, stk. 2², der ligeledes beskriver grooming-processen med ordene "udnyttelse af sin fysiske eller psykiske overlegenhed" (Red Barnet 2022 c; Retsinformationen 2022). I den forbindelse har regeringen i 2021 nedsat en arbejdsgruppe, med det formål at undersøge, hvorvidt der skal forekomme en selvstændig paragraf i straffeloven til kriminalisering af grooming. Denne arbejdsgruppe har samtidig til opgave at undersøge, hvorvidt der straffes optimalt i forhold til forbrydelsen "sextortion", som ligeledes kan forekomme online (Justitsministeriet 2021). Næste afsnit har derfor til formål at belyse begrebet "sextortion" og dets placering i online sexkrænkelser-begrebet.

² §222 Den, som har samleje med et barn under 15 år, straffes med fængsel indtil 8 år, medmindre forholdet er omfattet af §216, stk. 2.

Stk. 2. Har gerningsmanden skaffet sig samlejet ved udnyttelse af sin fysiske eller psykiske overlegenhed ved brug af tvang eller fremsættelse af trusler, kan straffen stige til fængsel indtil 12 år (Retsinformationen 2022)

2.2.2 Sextortion

“Sextortion” er en sammentrækning af ordene “sex” og det engelske ord “extortion” (“afpresning”). Begrebet refererer til gerningspersonen, som truer med at offentliggøre billeder eller videoer af forurettede, hvor forurettede optræder nøgen eller i en seksuel situation. I den forbindelse kræver gerningspersonen typisk, at den forurettede skal betale penge eller sende flere intime billeder til gerningspersonen for at undgå, at gerningspersonen offentliggør billederne til familie eller venner. I andre tilfælde kræver gerningspersonen, at den forurettede mødes med gerningspersonen med henblik på at have uønsket samleje (Red Barnet 2022 b; Rigspolitiet 2021:14). National enhed for Særlig Kriminalitet har i 2022 oplyst om en bekymrende trend, hvor børn ned til 6-års alderen frivilligt laver seksuelle videoer af dem selv og dernæst uploader materialet på diverse sociale medier. Sammenhængen mellem denne udvikling og sextortion er, at børnene ikke kender til konsekvenserne ved at udstille sig selv på denne måde, hvor der er risiko for, at de kan blive kontaktet af fremmede og blive afpresset af dem til at producere flere seksuelle billeder/videoer (Politi 2022 a). Hos NC3 (Politiets Cyber Crime Center) kommer det ligeledes til udtryk, at børn som har været udsat for sextortion er stigende. I 2019 registrerede de f.eks. 34 anmeldelser om grooming, hvor den forurettede var under 18 år og dette tal var 128 i 2020. Der var ligeledes 3 anmeldelser om sextortion for penge, hvor den forurettede var under 18 år. Dette tal steg i 2020 til 15. Ydermere registrerede NC3 50 anmeldelser om sextortion/ulovlig tvang, hvor den forurettede var under 18 år. Dette tal steg i 2020 til 134 anmeldelser (Center for Digital Pædagogik, 2021)

Det er dog vigtigt at pointere, at en stigning i antallet af registrerede sager ikke udelukkende betyder, at denne kriminalitetsform er stigende. En stigning kan også være et resultat af en politisk og organisatorisk bevågenhed på kriminalitetsformen, hvorfor denne anmeldes hyppigere end tidligere. Idet flere forældre, lærere og pædagoger åbner øjnene op for alvorlighedsgraden af online sexkrænkelser, vil det samtidig øge anmeldelsestilbøjeligheden på området (Center for Digital Pædagogik, 2021). En stigning kan også betyde en kombination af begge scenarier, hvor der kan være tale om en reel stigning af online sexkrænkelser, hvilket er plausibelt på baggrund af børn og unges stigende forbrug på sociale medier (Ottosen et al. 2018:125). Et andet vigtigt aspekt at være opmærksom på i forhold til antal registrerede sager er, at der naturligt vil forekomme mørketal. Dette aspekt vil vi belyse yderligere i afsnit 5.1.3.

På baggrund af forrige afsnit har vi hidtil præsenteret online og offline sexkrænkelser, hvorfor kommende afsnit har til formål at belyse gerningspersonerne bag sexkrænkelser i en online og offline kontekst.

2.3 Karakteristika af online og offline sexkrænkerere

I kraft af, at flere individer på verdensplan bruger mere tid på internettet, da adgang til de sociale medier er blevet betydeligt lettere gennem årene, har dette skabt mange debatter vedrørende fænomener, som forekommer i en online og offline kontekst. I et studie foretaget af Babchishin et al. (2011) undersøgte de, hvorvidt der eksisterer forskelle mellem gerningspersonerne i seksualforbrydelser, som er foregået online og offline, eller om online gerningspersoner blot er typiske seksualforbrydere, som anvender en ny metode. Studiet undersøgte forskellige demografiske og psykologiske variabler, hvor resultaterne viste, at online seksualforbrydere var mere tilbøjelige til at være kaukasiske og samtidig var yngre end offline seksualforbrydere. Derudover var de online seksualforbrydere mere tilbøjelige til at være single og arbejdsløse, sammenlignet med den generelle befolkning. I tråd med de psykologiske variabler havde online sexkrænkerere større empati for offeret og større seksuel afvigelse end offline sexkrænkerere. Ydermere viste undersøgelsens resultater, at online sexkrænkerere havde betydeligt mere seksuelle afvigende interesser end offline seksualforbrydere (Babchishin et al. 2011:92). Ifølge Frøyland et al. argumenterer de for, at voksne som begår online sexkrænkelser, er oftere mænd end kvinder (Frøyland et al. 2021:74).

Fælles karakteristika for både online og offline seksualforbrydere var, at de i barndommen havde oplevet hyppigere fysisk og seksuelt misbrug end den generelle befolkning (Babchishin et al. 2011:109). I en undersøgelse foretaget af Seto et al. (2010) konkluderes det, at 12% af online seksualforbrydere i forvejen var kendt for overtrædelser af offline seksualforbrydelser og ca. 55% af online forbrydere var tidligere dømt for en offline seksualforbrydelse. Ligeledes viste resultaterne, at 4,6% af online sexkrænkerere begik en ny sexkrænkelse under en 1,5 til 6-årig opfølgning. Overordnet kan det ud fra studiet udledes, at der forekommer en særskilt undergruppe af lovovertrædere, som blot er online og har en lav risiko for at begå offline sexkrænkelser i fremtiden (Seto et al. 2010:124). Andre studier peger på, at offeret og gerningspersonen i online interaktioner er mere tilbøjelige til at være fremmede end offline (Black et al. 2015:146). Endvidere viser Schulz et al. (2016), at voksne som har seksuel kontakt med børn og unge på digitale medier er relativt unge, sammenlignet med gerningspersoner bag traditionelle former for seksuelle overgreb (Schulz et al. 2016:177). Samtidig viser store dele af den seksualiserede kommunikation, som finder sted på digitale platforme, at dette sker mellem

jævnaldrende. På grund af de muligheder og anonymiteten, som internettet tilbyder kriminelle, er disse særligt truende for samfundet. Fra sikkerheden i deres hjem, kan de kriminelle anvende internettet anonymt og samtidig begå og forberede fremtidige overgreb (Briggs et al. 2010:73-74). Dog påpeger UNICEF i en undersøgelse, at det er en svær distinktion, hvorvidt gerningspersonens drivkraft til online eller offline krænkelser er de samme eller om de varierer afhængigt af typen af misbrug (UNICEF 2020:10).

2.4 Kriminologisk relevans

På internationalt samt nationalt plan har samfundet set en tendens til stigende kriminalitetsformer, som forekommer på internettet. Heraf har der været stigende tilfælde af online sexkrænkelser (Center for Digital Pædagogik 2021; Red Barnet 2021). Denne udvikling har igennem de seneste år fordret internationale såvel som nationale studier, hvis formål bl.a. har været at belyse fænomenet samt forebyggelse heraf, jf. afsnit 2.2. Dog har der kun været et fåtal af studier, som tager afsæt i politiets registerdata eller data fra domssager til at studere sexkrænkelser i et online og offline perspektiv ud fra gerningspersonen (Frøyland et al. 2021:112). I kraft af UNICEFS undersøgelse, hvor de argumenterer for, at det kan være vanskeligt at lave en distinktion mellem gerningspersoner, som har begået hhv. online og offline sexkrænkelser (UNICEF 2020:10), leder dette videre mod nærværende speciales komparative tilgang til at undersøge fænomenet. Det har derfor særlig kriminologisk relevans at undersøge, hvorvidt gerningspersonen for online sexkrænkelser er en typisk offline sexkrænkere, der anvender en ny metode eller om der er tale om en særskilt gruppe af online sexkrænkere.

2.5 Problemstilling

På baggrund af ovenstående problemfelt, har vi præsenteret seksuelle krænkelser med afsæt i den eksisterende litteratur, forskning og empiri på fænomenet. Når der undersøges sexkrænkelser ud fra et gerningspersonsperspektiv via politiets registerdata, kan dette måles på to niveauer. Den første måde indebærer, at der måles på antal sigtelser, hvori der kan opstå flere forhold begået og sigtet på samme dag. En anden måde, hvorpå fænomenet kan måles på, er ved at anvende unikke gerningspersoner. Vi mener ikke, at det nødvendigvis er bedre at måle på sigtelser fremfor gerningspersoner eller omvendt. Dette bunder i, at man ikke kan have en sigtelse uden en gerningsperson og vice versa. For at undersøge de statistiske fund i kommende analyse- samt diskussionsafsnit er gældende, uanset om fænomenet undersøges ud fra sigtelser eller gerningspersoner, har vi udarbejdet to separate regressionsmodeller, som tager afsæt i både sigtelser og gerningspersoner. Dette er værd at have in mente i

læsningen af nærværende undersøgelse. I lys af dette vil nærværende speciale undersøge følgende problemformulering:

Hvilke faktorer adskiller gerningspersoner i online sexkrænkelser fra offline sexkrænkelser

2.6 Afgrænsning

Følgende afsnit har til formål at argumentere for til- og fravalg, som er foretaget i nærværende speciale for at indskrænke projektets omfang. Med udgangspunkt i ovenstående problemfelt og problemformulering, er formålet med specialet at sammenligne sigtelser/gerningspersoner for online sexkrænkelser med sigtelser/gerningspersoner for offline sexkrænkelser. Empirien for nærværende speciale er dataudtræk fra politiets registerdata i form af antal registrerede sager, vedrørende seksuelle krænkelser i hhv. online og offline kontekst. Værd at pointere er, at i det udleverede materiale forekommer sager, hvor den sigtede er frifundet eller der har været tiltalefrafald. Disse sager har vi fjernet fra datasættet, således der ikke forekommer bias i vores analyse. Endvidere er nærværende speciale udarbejdet i samarbejde med Nordjyllands Politi, hvorfor vi vil afgrænse vores dataudtræk til sigtelser og gerningspersoner i Nordjylland, som en stikprøve for at foretage studiets komparative analyse. Vi har i den forbindelse afgrænset dataudtrækket til de relevante gerningskoder³, som har relevans for sexkrænkelser (Bilag 1). Ydermere har vi valgt at tage afsæt i en 5-årig periode fra 2017-2021 af antal registrerede sigtelser og gerningspersoner af seksualforbrydelser, for at få et repræsentativt udsnit af de sigtede/gerningspersonerne. Vi har i den forbindelse fravalgt at inddrage 2022 i dataudtrækket, for at tage højde for, at året ikke er omme. Endvidere er det relevant at påpege, at en væsentlig del af litteraturen, som er anvendt i problemfeltet til at belyse online sexkrænkelser har fokus på børn og unge. Til trods for, at der er et stigende antal forskning og studier, som fokuserer på sexkrænkelser begået vha. internettet (uberettiget billeddeling f.eks.), er der mangel på kvalitative og kvantitative studier, som belyser digitale krænkelser begået mod voksne (Henry & Powell 2018:195). Dog skal det pointeres, at nærværende speciale ikke undersøger problemstillingen ud fra et offerperspektiv. Vi vil i nærværende speciale tage udgangspunkt gerningspersoner, som er sigtet og dømt for online og offline sexkrænkelser begået mod børn, unge og voksne.

³ En gerningskode er den kode, en given kriminalitetsform har fået tildelt i politiets sagsstyringssystem (POLSAS).

3. Teoretiske perspektiver

Kommende afsnit er udarbejdet på baggrund af de anvendte teoretiske perspektiver, som vi har vurderet, kan være en forklarende faktor på vores empiriske og analytiske fund. Eftersom nærværende speciale er overvejende induktiv, er vi derfor ikke teoretisk styret. Disse teorier skal snarere anses som forklarende perspektiver, der i sammenhæng med eksisterende empiri kan argumentere for vores analytiske fund og diskussionen heraf. Nedenstående afsnit har derfor til formål, at kort redegøre for de teoretiske perspektiver, hvor nærmere argumentation for inddragelsen af teorierne samt deres anvendelse vil blive beskrevet yderligere i afsnit 9.

3.1 Rutineaktivitetsteorien

Det første teoretiske perspektiv, som er inddraget i nærværende speciale, er teorien om individers rutineaktiviteter, som blev præsenteret af Lawrence E. Cohen & Marcus Felson (1979). Denne teori er valgt med henblik på den samfundsmæssige udvikling der har været, grundet den teknologiske fremgang, hvor kriminalitet ikke blot forekommer i den virkelige verden, men ligeledes kan forekomme i den digitale verden (Babchishin 2018:132; Leukfeldt & Yar 2014:552). Dette aspekt kan perspektiveres til sexkrænkelser, hvor kriminaliteten kan forekomme i hhv. en online og offline kontekst. Ifølge Rutineaktivitetsteorien (RAT fremadrettet) findes der tre krav som skal opfyldes for, at en forbrydelse kan finde sted. Der må findes: (1) *en motiveret gerningsperson*, (2) *et egnede mål* og (3) *fravær af kapable vogtere*. Disse grundelementer bliver ligeledes beskrevet som kriminalitetstrekanter, som er illustreret i nedenstående figur:

Konvergerer disse tre grundelementer i tid og rum, skaber det muligheder for kriminelle og afvigende aktiviteter, og samtidig øges sandsynligheden for viktimering. Fraværet af ét af disse tre grundelementer kan hindre forekomsten af kriminalitet (Cohen & Felson 1979: 593-594).

3.2 Læringsteori

Det andet teoretiske perspektiv, som er inddraget til udarbejdelsen af dette speciale, er social lærings-teori. Mere specifikt kan seksuel afvigende adfærd perspektiveres til Edwin H. Sutherland (1939). Nærværende speciale vil anvende Sutherlands læringsteori i perspektiv til online sexkrænkelser, og hvordan den teknologiske fremgang har affødt nye muligheder og værktøjer for gerningspersoner til at begå sexkrænkelser online. Overordnet for læringsteorien argumenterer Sutherland for, at færdighederne inden for en kriminel adfærd læres fra andre individer i en interagerende og kommunikativ proces. Med andre ord er individer mere modtagelige overfor læringsmønstre fra deres nære relationer, herunder familie, venner, bekendte etc. (Sutherland & Cressey 1960:136).

3.3 Treenighedsmodellen

Vi har ligeledes taget afsæt i 'treenighedsmodellen', udarbejdet af kriminalpsykologen Charlotte Kappel, som vil anvendes til at belyse opdagelsesrisikoen vedrørende en kriminel handling (Kappel 2020:20). Treenighedsmodellen anvender geografisk profilering, som er en undersøgelsesmetode, der analyserer gerningsstedets placering for at bestemme det mest sandsynlige område, hvor gerningspersonen opholder sig eller begår en kriminel handling. Vi vil blot anvende elementer af den geografiske profil i nærværende speciale til at analysere lokationen for gerningsstedet. Kappel anvender begrebet "bufferzone", som er det område hvor en person bor eller befinder sig ofte og samtidig kan genkendes. I bufferzonen er der stor sandsynlighed og risiko forbundet med at begå en kriminel handling, hvorfor det sjældent er her lovbruddet sker pga. opdagelsesrisikoen (Kappel 2020:20-21). Dog vil vi argumentere for, at de online sfærer har gjort det lettere for gerningspersonen at krænke fra bufferzonen, idet der er mindre risiko for at blive genkendt eller opdaget (Briggs et al. 2010:73-74).

3.4 At 'gøre' køn

Det sidste teoretiske perspektiv, som er valgt løbende i forbindelse med tolkningen og analysen af specialets resultater, er grundtanken om at 'gøre' køn. Det er ikke en overraskelse, at køn er et væsentligt element i sexkrænkelser. Dette speciale tager derfor udgangspunkt i West & Zimmerman (1987), som har et socialkonstruktivistisk syn på idéen om at 'gøre' køn i et samfund, herunder

opfattelsen af kriminelle baseret på deres køn, som er forudbestemt af socialt konstruerede aktiviteter (West & Zimmerman 1987:126).

4. Undersøgelsens hypoteser

Nærværende speciale vil anvende den hypotetisk deduktive metode, for at besvare problemstillingen (de Vaus 2001:6). En af hypotesernes vigtigste funktioner er at konkretisere den eksisterende teori og forskning, således det kan undersøges empirisk. Med andre ord er hypoteser funderet i teoretiske perspektiver og videnskabelig evidens (Andersen & Boolsen 2015:45-46). En signifikanstest indeholder hypoteser om værdien af et parameter, som betyder at der eksisterer en nulhypotese H_0 og en alternativ hypotese, navnlig H_a . H_0 -hypotesen belyser, at der *ikke* er en sammenhæng mellem den afhængige- og uafhængige variable, hvorimod H_a -hypotesen beskriver, at der er en sammenhæng mellem den afhængige- og uafhængige variabel (Agresti & Finlay 2009:144).

I vores speciale vælges der et signifikansniveau, som betyder hvor lille en sandsynlighed skal der være for at vi forkaster hypotesen. I nærværende speciale vil vi anvende et signifikansniveau på under 0,10, hvor der med 90% sandsynlighed kan konkluderes, at resultatet heraf H_0 -hypotesen er sand, og der er 10% sandsynligheden for, at det ikke er sandt (Agresti & Finlay 2009:145; Madsen 2007:157; Mudge et al. 2012:6). En signifikanstest har til formål at analysere, om det anvendte data er i modstrid med H_0 -hypotese hvilket insinuerer, at den alternative hypotese heraf H_a er sand (Agresti & Finlay 2009:144-145). H_0 -hypotesen forkastes blot, hvis der er mindre end 10% sandsynlighed for at den er sand. Signifikante sammenhænge kræver en p-værdi, som viser om der forekommer en sammenhæng eller om resultatet skyldes tilfældigheder. Endvidere illustrerer p-værdien undersøgelsens usikkerhed, men afklarer ikke hvorvidt sandsynligheden for, at hypotesen er sand eller ikke. Er p-værdien tilstrækkelig lille og har signifikante tal vil H_0 -hypotesen forkastes og dermed accepteres H_a -hypotesen (ibid.). Der kan være risiko for to typer fejl når der foretages hypotesetest. Fejl af type 1 betyder, at nulhypotesen forkastes, selvom den er sand. Fejl af type 2 betyder at acceptere en nulhypotese, selvom den er falsk. I tråd med disse typer fejl relaterer signifikansniveauet sandsynligheden for at begå type 1 fejl (Madsen 2007:235).

Med afsæt i teoretiske perspektiver og eksisterende forskning har vi udarbejdet hypoteser, som har til formål at indfange seksuelle krænkelser som fænomen i en online og offline kontekst med afsæt i sigtelser og gerningspersoner:

Det kan udledes ud fra Frøyland et. als undersøgelse, at det oftere er mænd som begår online seksuelle krænkelser end kvinder (Frøyland et al. 2021:74). Ligeledes påpeger West & Zimmerman, at der er visse egenskaber som forventes af en kvinde kontra en mand, da en kriminel handling baseret på kønnet er forudbestemt af socialt konstruerede aktiviteter (West & Zimmerman 1987:126). Ovenstående resulterer i følgende hypotese:

H1: Når der er tale om en online sexkrænkelse, så er der en større sandsynlighed for, at det er en mand, som har begået den.

Ifølge Schulz et al. er individer, som udøver online sexkrænkelser relativt unge sammenlignet med gerningspersoner bag offline sexkrænkelser (Schulz et al. 2016:183), hvorfor følgende hypotese er udledt:

H2: Sandsynligheden for, at en sigtelse er en online sexkrænkelse, er større for yngre individer end ældre.

Ifølge O'Brien (1983) er der, omend lille, positiv association mellem indbyggertal og kriminalitet (O'Brien 1983:435). Eftersom vores dataudtræk er i Nordjyllands Kommune og Aalborg er den største kommune med 220.000 indbyggere (Region Nordjylland), opererer nærværende speciale med nedenstående hypotese:

H3: Der er større sandsynlighed for, at en sigtelse er en online sexkrænkelse i Aalborg Kommune, sammenlignet med øvrige kommuner i Nordjylland.

Politiet definerer dansk nationalitet som personer, der er født i Danmark, men har nødvendigvis ikke dansk statsborgerskab (Henrik Rafn - Nordjyllands Politi, EAE), hvorfor følgende hypotese er udledt:

H4: Der er en større sandsynlighed for at sigtelsen er en online sexkrænkelse, hvis man har en dansk nationalitet.

Ifølge Kriminalforsorgens statistik i 2009 recidiverer knap 6,5% af sædelighedsdømte (Kriminalforsorgen 2016), hvor et studie foretaget af Hanson & Morton-Bourgon påpeger, at der er mellem 5% og 14% af offline seksualforbrydere, som recidiverer til nye seksualforbrydelser (Hanson & Morton-Bourgon 2005:1158). Ligeledes argumenterer Frøyland et. al i deres studie, at internettet giver individet mulighed for, at gerningspersoner lettere kan identificere et passende offer, som de kan krænke (Frøyland et al. 2021:34). Dette resulterer i følgende hypotese:

H5: Sandsynligheden for, at gerningspersonen har begået en sexkrænkelse før, er større for online sexkrænkelere.

5. Forskningsdesign

I følgende afsnit introduceres nærværende speciales empiriske datamateriale, og ligeledes beskrives relevante elementer af datasættet, som har relevans for specialet. Endvidere vil der i forlængelse af datamaterialet redegøres for et tværsnitsdesign, som specialet bygger på.

5.1 Politiets registerdata

Nærværende speciales analyse udarbejdes med afsæt i politiets registerdata, hvor vi ikke har adgang til personfølsomme data. På grund af en ny lovgivning om aktindsigt i april 2021, er det ikke længere muligt for de studerende, som har et samarbejde med politiet at trække dataen selv. Det udleverede datamateriale skal vi derfor anmode om hos EAE (Efterretnings- og Analyseenheden), som står til rådighed for dataudtræk i politiets programmer, heraf Qlikview og Pol-Intel. Med anvendelse af data fra politiets sagsstyringssystem benyttes der data på mikroniveau, hvorfor dataen er indsamlet ved optælling af individdata, som ikke kan identificeres tilbage til det enkelte individ (Hansen et al. 2020:313). Fordelen ved anvendelsen af politiets registerdata er dels, at der forekommer en totaltælling uden stikprøve usikkerhed og ligeledes, at dataen i et vist omfang afspejler en politifaglig vurdering af, hvorvidt der er tale om en lovovertrædelse eller ej (Politi 2005:6). I forhold til andre lande giver det danske personnummer, journalnummer samt registreringspraksis ualmindelig gode muligheder for registerforskning (Pedersen 2018:63). Dog skal det tages in mente, at dataen ikke forekommer uden en række udfordringer forbundet med, at dataen oprindeligt er indsamlet til administrativ brug og er ikke indsamlet til at belyse forskningsmæssige spørgsmål/problemstillinger (Politi 2005:6). Ydermere skiller politiets registerdata ikke mellem online og offline sexkrænkelser, hvorfor

vi har været nødsaget til at læse alle sagsresuméer for at udarbejde en klar distinktion mellem hvilke sager, som kan kategoriseres som online og offline sexkrænkelser. På trods af dette, vurderer vi politiets registerdata for en god kilde til at sammenligne sigtelser/gerningspersoner af online og offline seksualforbrydelser, eftersom der anvendes reelle populationsdata i form af sigtelser som er registreret hos politiet. En central problemstilling som opstår ved anvendelse af politiets registerdata er, at hver gang politiet modtager en anmeldelse, opretter politiet en sag i POLAS. Hver enkelt sag der anmeldes betegnes som et forhold. Det vil sige, at en kriminel handling kan omfatte flere strafbare handlinger og ligeledes rumme flere forhold, da et forhold modsvarer én strafbar handling med reference til straffeloven og politiets gerningskoder. Overordnet kan en kriminel handling både være begået af en eller flere personer, hvorfor en person kan blive sigtet for flere forhold og flere personer kan på samme vis sigtes for det samme forhold, hvis alle har deltaget i den samme lovovertrædelse (Politi 2005:8). Til trods for ovenstående begrænsninger, kan politiets registerdata stadig anvendes til at belyse nærværende speciale i en online og offline kontekst, da variabler såsom gerningspersonens alder, køn, etnicitet og geografiske placering etc. vil indgå i specialets analytiske arbejde.

5.1.1 Gerningskoder

Vi har i nærværende speciale valgt at afgrænse undersøgelsen til specifikke gerningskoder, i politiets registerdata. Politiets data er inddelt i sagsindhold i forskellige kategorier, baseret på paragraffer fra straffeloven. I den forbindelse vil vi tage afsæt i de paragraffer (Bilag 1), som vi mener bedst belyser og indfanger online og offline sexkrænkelser.

Der skal tages højde for, at der kan forekomme problematikker i politiets registreringspraksis, da oprettelse af en sag på en bestemt gerningskode er en manuel og subjektiv procedure. De udfordringer, som er forbundet med registrering, kan have konsekvenser for analysens pålidelighed. Der kan opstå fejl som følge af tilfældige og upræcise registreringer, da ikke alle betjente placerer sagerne under den korrekte gerningskode/kategori (Pedersen 2018:64). I tråd med ovenstående skal det tages in mente, at denne eventuelle skævhed i udtrækket ikke formodes at være systematisk, men kan bero sig på tilfældigheder af den pågældende betjents placering af sagerne. Endvidere skal der tages højde for, at hvis der forekommer ændringer i politiets registreringspraksis eller denne ikke foregår ensartet i alle politikredse, vil det ligeledes afspejles i statistikken. Dette er ydermere også gældende for lovændringer, såsom når straffen for en type overtrædelse ændres, eksempelvis fra betingede til ubetingede domme eller når der sker ændringer i, hvad en lovovertrædelse indeholder. Ændringer i straffeloven er meget tydelige i kriminalstatistikken. Dette kommer eksempelvis til udtryk i straffelovens

afsnit om seksualforbrydelser, som blev ændret i 2013, hvilket medførte en betydelig stigning i antallet af anmeldelser om seksuelle overgreb (Pedersen 2018:64-65). Efter vi havde modtaget vores stikprøve fra 2017-2021 gjorde vi os overvejelser om, hvorvidt der er hændt noget inden for den givne periode, som kan påvirke vores data. Vi har hverken fundet markante ændringer inden for organisationen, såsom en ny reform eller et nyt sagsstyringssystem. Politiet har dog strammet op i proceduren af kvalitetssikring og ligeledes fået mere efteruddannelse til betjente (Henrik Rafn - Nordjyllands Politi, EAE). Der er dog forekommet samfundsmæssige ændringer i den givne periode i form af samtykke loven 2021, som for stikprøven kan betyde, at det kan påvirke antallet af flere sigtelser i 2021. Derudover havde vi en formodning om, at umbrella-sagen som er forankret i Nordsjællands Politikreds, kunne påvirke statistikken i Nordjyllands Politikreds. Umbrella-sagen fordeler sig på 11 forskellige politikredse, hvor der blot er 3 sigtede fra 2017-2021 i Nordjyllands Politikreds (Henrik Rafn - Nordjyllands Politi, EAE). Vi vurderer derfor, at umbrella-sagen ikke har haft en tilstrækkelig påvirkningskraft på statistikken, hvorfor vi ikke tager højde for denne i det analytiske arbejde.

5.1.2 Journalisering

Vi har i forbindelse med vores samarbejde med Nordjyllands Politi fået udleveret en stor mængde data, som har været spredt over flere Excel-filer. Et eksempel på dette er den type af seksuel krænkelse (online eller offline), som gerningspersonen er sigtet for i én fil og køn, alder, nationalitet, Ident_key (et unikt nummer enhver gerningsperson har i politiets register) m.fl. i en anden fil. Det har derfor været nødvendigt med en fælles nøgle for, at vi har været i stand til at kombinere og oprette et datasæt. I dette speciale har vi anvendt "journalnummer" i politiets registerdata til at identificere sagerne, således vi kunne sammenkoble de samme sager til relevante variable, herunder Ident_key, eftersom journalnummeret går igen i alle filerne. Dette er gjort ved at anvende =VLOOKUP og =HLOOKUP funktionerne i Excel. Vi har efterfølgende anvendt Ident_key som en unik variabel, som vi kan koble sammen med den enkelte gerningsperson. Vi kan derfor anvende Ident_key som erstatning for et cpr-nummer til at undersøge forhold, såsom recidiv etc. Eftersom specialet måler på sigtelser, har vi derfor ikke fjernet dubletter af Ident_key, da dette er en indikation på, at vedkommende har begået flere forhold, som kan bekræftes gennem forskellige journalnumre registreret på den enkelte sag samt dato for sigtelsen (Henrik Rafn - Nordjyllands Politi, EAE). Dog har vi taget højde for dette, idet vi ligeledes måler på gerningspersoner, hvor dubletter af Ident_key på samme dato er fjernet.

5.1.3 Mørketal

I politiets registerdata kan der forekomme hændelser, som ikke kommer til politiets kendskab, og som heller ikke figurerer i politiets sagsstyringssystem, hvilket udgør mørketallet. Seksuelle krænkelser forekommer som en af de kriminalitetstyper, hvorved mørketallet præsumeres som størst. Der er to forhold, som påvirker offerets anmeldelsestilbøjelighed, som er kriminalitetens art og grovhed (Bruvik et al 2017:22; Henze-Pedersen & Ottosen 2021:6). Det betyder, at dataen blot vil vise et skøn og der skal tages højde for, at der ikke gives et fuldkommen pålideligt billede af seksuelle krænkelser (Pedersen 2018:64). Til trods for det store mørketal på området, har vi fået udleveret registrerede sager med 1.728 sigtelser fordelt på 583 unikke gerningspersoner⁴, hvorfor vi vurderer, at det er en tilstrækkelig stikprøve til at foretage en pålidelig analyse af dataen.

5.2 Design

Kommende afsnit har til formål at belyse nærværende speciales forskningsdesign som tværsnitsundersøgelse, der har til hensigt at forme og styre undersøgelsens fremgangsmåde, opbygning og de tilhørende forskningsmæssige til- og fravalg, som etableres i processen (de Vaus 2001:9).

Tværsnitsdesignet kendetegnes jf. de Vaus, via tre karakteristiske træk: 1) Det indeholder ingen tidsdimension, 2) tager udgangspunkt i eksisterende forskelle frem for forandring som følge af intervention og 3) undersøgelsesgrupper baseres på allerede eksisterende forskelle og ikke tilfældig opdeling (de Vaus 2001:170). I perspektiv til nærværende undersøgelse, er der på sin vis ikke en tidsdimension i vores data på trods af, at vi har observationer i en 5-årig periode, men da der måles på sigtelser/gerningspersoner, skal der ses bort fra tidsdimensionen i vores undersøgelse. Det faktum, at vi ikke anvender tidsdimension i vores undersøgelse, har også betydning for fravalget af det longitudinal design, som måler forandring over tid (de Vaus 2001:113). Tværsnitsdesignet fordrer en mere passiv tilgang til den kausale inferens, da undersøgelsen hverken producerer viden om forandringer som følge af bestemte hændelser eller forandringer, som forekommer over tid. Det er altså ikke muligt via undersøgelsen at undersøge eventuelle ændringer over tid, men at undersøge de forskelle som eksisterer blandt sigtelser/gerningspersoner i en online og offline kontekst heraf køn, nationalitet, alder etc. (de Vaus 2001:171).

⁴ Unikke personer er forskellige personer i datasættet, som er blevet sigtet for én eller flere lovovertrædelser.

En af ulemperne ved anvendelsen af tværsnitsdesignet er, at der kan forekomme en lavere intern validitet i tråd med den manglende tidsdimension, som kan give kausalitetsproblemer, idet vi ikke kan fastlægge en præcis kausal sammenhæng mellem de anvendte variable. Derudover har undersøgelsen blot mulighed for at kontrollere for de variable, som politiets datasæt har til rådighed (de Vaus 2001:179). Til trods for den lave interne validitet er fordelene ved tværsnitsdesignet, at der forekommer en høj ekstern validitet, som er en høj repræsentativitet. Tværsnitsdesignet muliggør netop en direkte generalisering fra stikprøve til populationen, som repræsenteres i samplet. I tråd med svagheden ved den manglende tidsdimension, der resulterer i en svækket intern validitet, bliver den eksterne validitet ligeledes styrket (de Vaus 2001:184). Derudover er fordelene ved tværsnitsdesignet ligeledes, at det ikke er særligt ressourcekrævende i perspektiv til andre undersøgelsesmetoder.

6. Metode

Nærværende afsnit har til formål at beskrive, samt argumentere for de metodiske valg og overvejelser for dette speciale. Indledningsvis vil specialets variable blive præsenteret, hvorefter der vil blive redegjort for den lineære sandsynlighedsmodel som det metodiske valg.

6.1 Den afhængige variabel

I nærværende speciale er vores afhængige variabel (y) kodet til en dikotom. Kort beskrevet har en dikotom variabel værdien 1 eller 0, alt efter hvad man ønsker at belyse. I nærværende speciale er vi interesseret i at sammenligne sigtelser/gerningspersoner, som er dømt for hhv. online og offline sexkrænkelser. Vi har derfor kodet vores afhængige variabel, således online sexkrænkelser har værdien 1, og offline sexkrænkelser har værdien 0, da dette er vores referencegruppe.

6.2 De uafhængige variabler

Undersøgelsen uafhængige variabler (x) vil beskrives i kommende afsnit og operationaliseres således, at nærværende speciales til- og fravalg, samt argumentation for valg af variable kommer til udtryk.

Køn er i nærværende speciale en dikotom variabel, der beskriver gerningspersonernes kønsfordeling.

Alder anvendes i nærværende speciale i den deskriptive del af analysen, som gennemsnitsalderen for alle sigtelser (dubletter inkluderet) og ligeledes gennemsnitsalderen for antal unikke gerningspersoner. Ydermere har vi i den deskriptive del af analysen præsenteret aldersfordelingen for unikke gerningspersoner i form af aldersintervaller, som går fra hhv. 10-14, 15-18, 18-20, 21-30 etc. Endvidere

har vi oprettet en klon af aldersvariablen, således vi har dens oprindelige kodeværdier fra politiet, når vi anvender variablen i regressionsmodellerne.

Årstal vil beskrive undersøgelsens stikprøve, som tager afsæt i perioden fra 2017-2021. Årstal har vi inddraget for at tjekke, hvorvidt der er variationer i årstal, og om der er en forklaring på en eventuel variation.

Kommune er en nominalskaleret variabel, som tager udgangspunkt i kommuner i Nordjylland.

Nationalitet er ligeledes en nominalskaleret variabel, som vi har kodet i kategorierne vestlige lande, ikke-vestlige lande og Danmark. I datasættet har vi isoleret Danmark som en særskilt kategori, til trods for, at Danmark er et vestligt land. Dette er gjort eftersom der er tale om dansk registerdata, hvorfor individer med dansk nationalitet naturligt vil være overrepræsenteret i datasættet. Politiet definerer dansk nationalitet som personer, der er født i Danmark, men har ikke nødvendigvis dansk statsborgerskab (Henrik Rafn - Nordjyllands Politi, EAE). De øvrige vestlige lande er derimod kategoriseret på baggrund af EU-medlemskab samt definitionen af et vestligt land (Danmarks Statistisk 2022). Alle øvrige lande, som ikke er medlem af EU eller defineres som et vestligt land, er omkodet til ikke-vestlig lande. Dette er hovedsageligt gjort i forhold til at undersøge variationen mellem vestlige og ikke-vestlige nationaliteter, som begår sexkrænkelser i Danmark uden at være født i Danmark (Jf. politiets definition heraf).

Det er vigtigt at have in mente, at de gerningspersoner som går under kategorien 'vestlig' og 'ikke-vestlig' nationaliteter er IKKE gerningspersoner, som er født i Danmark eller nødvendigvis bor i Danmark, men kan være turist eller på besøg i den periode de har begået sexkrænkelsen.

Recidiv er en dikotom variabel, og vil i vores speciale defineres som tilbagefald til kriminalitet, ud fra kriminalitetens art og hvor lang tid der går fra den indsatte løslades, til han begår ny kriminalitet (Graunbøl et al. 2018:8). Vi vil i nærværende speciale tage afsæt i recidiv ud fra stikprøvens 5-årige periode og ligeledes tage højde for, at vi ikke kan sige noget om recidiv i forhold til andre kriminalitetsformer, som ikke indgår i vores stikprøve. Dog mener vi jf. tidligere henvist studie, at risikoen for at recidivere er størst i de første år efter en given opfølgingsperiode (Seto et al. 2010:124). Vi vil definere recidiv ud fra gentagne domme omhandlende seksuelle krænkelser i den 5-årige periode på forskellige datoer.

6.3 Lineær sandsynlighedsmodel

I forbindelse med nærværende speciales problemstilling, findes en lineære sandsynlighedsmodel mest relevant at anvende for at besvare problemformuleringen. Dette valg bygger på specialets afhængige (y) variabel, som er kodet til en dikotom. Vi vil i tråd med udarbejdelsen af metodeafsnittet komme nærmere ind på, samt argumentere for valget af den lineære sandsynlighedsmodel frem for en binær logistisk regression.

Kort beskrevet handler lineære sandsynlighedsmodeller om at måle sandsynligheden for, at den afhængige variabel har værdien 1 (Mood 2010:78). Det betyder med andre ord sandsynligheden for, at man har "succes" ($Y = 1$), når x ændrer sig. Med andre ord er sandsynligheden for succes en lineære funktion af x . Succes afhænger i dette tilfælde af, hvordan ens dikotom variabel er kodet. Formlen for modellen er således:

$$P(y = 1|x) = \alpha + \beta x$$

α : Konstantled

β : Koefficienten er ændringen i sandsynligheden for at $y=1$, når den uafhængige variabel, x , ændres med en enhed

x : Uafhængige variabel

I nærværende speciales problemstilling er der tale om sigtelser/gerningspersoner i online og offline sexkrænkelser, hvor "succes" i vores tilfælde er online sexkrænkelser. Online sexkrænkelser har derfor værdien (1), hvor vores referencegruppe, der er gruppen vi fortolker resultater op imod, er offline sexkrænkelser (0). Hvordan man vælger at kode sine variabler, har således kun en fortolkningsmæssig betydning, men ikke nogen værdimæssig betydning.

6.3.1 Signifikans

Når der testes for en statistisk signifikans, afgøres dette vha. en p-værdi som har værdien mellem 0 og 1 (De Vaus 2014:263). Signifikansen er med til at vise, hvor *meget* sammenhæng der er i et givent datasæt. Der ønskes derfor lave p-værdier, idet en p-værdi så tæt på 0 som overhovedet muligt indikerer, at samplets korrelation ikke er opstået på baggrund af en sampling fejl (De Vaus 2014:263).

For at undersøge om de udvalgte uafhængige variable har en reel effekt på vores afhængige variabel, har vi opstillet nogle hypoteser. Mere specifikt H_0 - og H_a -hypoteser jf. afsnit 4. Ønsket med disse er at falsificere H_0 -hypoteserne, for at kunne påvise en sammenhæng.

6.3.2 R-squared

I vores kommende modeller vil vi ligeledes tage højde for R-squared, som er en statistisk mål, der bestemmer hvor stor en variansandel i den afhængige variabel, som kan forklares med vores uafhængige variable. Med andre ord viser R-squared hvor godt dataen passer til vores regressionsmodel, navnlig Goodness-of-Fit (Grounau 1998:4; Treiman 2009:91-92).

6.4 Lineær sandsynlighedsmodel frem for binær logistisk regressionsmodel

Som tidligere nævnt, kan man foretage en lineær sandsynlighedsmodel eller en binær logistisk regression, hvis den afhængige variabel er en dikotom. Oftest anvendes binær logistisk regression, idet man kan risikere at få sandsynligheder, som er større end 1 eller mindre end 0, når de estimerede koefficienter bruges til at forudsige sandsynligheden. Dette problem forekommer ikke i loglineære (binær logistiske regressioner) analyser, da disse ikke har en grænse for deres variationer, eftersom grænserne går fra "minimum" til "maximum". Men er forudsigelser udenfor værdierne 0 og 1 virkelig så alvorligt et problem? Hellevik påviser i artiklen "*Linear versus logistic regression when the dependent variable is a dichotomy*", at det i praksis forekommer sjældent, at estimater af kumulative sandsynligheder afviger meget fra værdierne hhv. 1 og 0 (Hellevik 2007:61). Det er derfor ikke et problem, medmindre en væsentlig del af sandsynligheden er større end 1 eller mindre end 0 (Mood 2010:78).

En anden problematik, der kan opstå i anvendelsen af lineære sandsynlighedsmodeller, er heteroskedasticitet så standardfejlene (beskriver afstanden mellem det forventede resultat til det reelle resultat) er biased. Dog kan problematikken omkring heteroskedasticitet håndteres ved at anvende robust standardfejl (Mood 2010:81). Heteroskedasticitet kan give os misvisende standardfejl, men ikke fejl estimerede parametre (β -koefficienterne). For at korrigere for heteroskedasticitet og usædvanlige residualer er Robust-kommandoen i Stata blevet anvendt, som estimerer robuste standardfejl for koefficienterne i modellerne (Wooldridge 2002:57).

Et andet argument for valget af lineære sandsynlighedsmodel frem for en binær logistisk regression, danner grobund i vores datamateriale. Problemet stammer fra det uobserverbare, dvs. at vi sjældent kan inkludere alle de variabler, som kan have en effekt på vores afhængige variabel (Mood 2010:67).

Det kommer ofte til udtryk ved ikke-eksperimentelle metoder, hvor der er risiko for, at der opstår omitted variable bias (Mood 2010:67; Treiman 2009:364). Når det som i eksperimentelle metoder ikke kan kontrolleres for, hvad der skal indvirke i metoden og hvad der fravælges, kan der være nogle uobserverede variable, som ens uafhængige (x) variable er afhængige af, som ikke kan kontrolleres for, da vi har begrænset information i politiets registerdata:

$$\begin{array}{c} Z \\ \downarrow \\ X \rightarrow Z \end{array}$$

Problemet ved omitted variable bias er, at hvis der eksisterer uobserverede variable, så vil koefficienterne der estimeres gennem den binære regression ikke være korrekte (Treiman 2009:364). Typisk anvendes eksperimentelle metoder eller matching for at rette op på dette, men det er som skrevet ikke muligt for nærværende speciale, idet empirien er allerede indsamlet og givet på forhånd vha. politiets registerdata.

Ydermere er resultaterne fra den lineære sandsynlighedsmodel tæt på resultaterne fra den binære logistiske regressionsmodel. Den lineære sandsynlighedsmodel er et konservativt estimat, således hvis man får signifikante estimater med den lineære sandsynlighedsmodel, så vil de oftest hvis ikke altid også være signifikante med den logistiske regressionsmodel (Hellevik 2007:60). I tråd med dette er det afsluttende argument for valget af lineære sandsynlighedsmodel i nærværende speciale, at resultaterne bliver langt mere simple at fortolke, hvor de kan sammenlignes både indenfor og på tværs af modellerne, og samtidig kan der inddrages andre variable med forskellige måleniveauer (Ibid.).

6.5 Metodiske udfordringer

Kommende afsnit har til formål at klargøre hvilke metodiske udfordringer og dilemmaer, som er opstået undervejs i specialeprocessen.

De metodiske udfordringer i nærværende speciale kom til udtryk i de begrænsninger, som forekommer i politiets registerdata, hvor der bl.a. ikke er oplysninger om socioøkonomiske forhold, heraf indkomst og uddannelsesniveau. Ligeledes forekommer der ikke oplysninger om psykiatriske diagnoser, psykiatrisk behandling eller familieforhold. Vi mener, at socioøkonomiske forhold kan belyse problemstillingen mere nuanceret, da andre studier argumenterer for, at socioøkonomisk status har en betydning for, hvorvidt individet begår en online eller offline sexkrænkelse (Blanchard et. al 2007:298; Neutze et al. 2009:234). Derudover vil psykologiske faktorer være en vigtig forklarende

variabel i forhold til at belyse vores problemstilling, da der kan undersøges, hvorvidt psykologiske barrierer har indflydelse på afvigende interesser. Samtidig vil det have været interessant at undersøge familieforhold, da andre studier påpeger, at der er større sandsynlighed for at man begår sexkrænkelser, hvis man har været udsat for fysisk og seksuelle overgreb som barn (Babchishin et al. 2011:2; Simons 2015:3-4).

En anden metodisk udfordring i forbindelse med det udleverede data er, at vi ikke kan undersøge forurettede, som er blevet udsat for en sexkrænkelser af en gerningsperson, eftersom vi ikke kan få udleveret cpr-nummer. Det har derfor ikke været muligt at undersøge problemstillingen ud fra et offerperspektiv, såsom køn, gennemsnitsalderen for ofrene for hhv. online og offline sexkrænkelser etc.

7. Deskriptiv analyse

Følgende afsnit har til formål at vise stikprøven for vores kommende regression, samt beskrive dens karakteristika. Model 1 viser sigtelserne for hhv. online og offline sexkrænkelser, hvor model 2 viser unikke gerningspersoner, som er sigtet og dømt for hhv. online og offline sexkrænkelser. Endvidere har vi inddelt nationalitet i tre kategorier, til trods for, at Danmark er et vestligt land. Dette er gjort for at vise andelen af sigtelser for, samt unikke gerningspersoner, der har begået og er dømt for sexkrænkelser i Danmark fordelt mellem dem, som er født i Danmark og dem som ikke er. Dette afsnit har derfor til formål at beskrive kommende deskriptive tabel og dens respektive modeller. Analyse og diskussion af nedenstående resultater vil blive belyst yderligere i afsnit 8 og 9.

Tabel 1: Samlet oversigt over antal sigtelser (Model 1) og unikke gerningspersoner (Model 2) for hhv. online og offline sexkrænkelser.

	Sigtelser			Gerningspersoner		
	Online	Offline	Samlet	Online	Offline	Samlet
Køn						
Mand	999 (93,19%)	639 (97,41%)	1.638 (94,79%)	226 (91,13%)	326 (97,31%)	552 (94,68%)
Kvinde	73 (6,81%)	17 (2,59%)	90 (5,21%)	22 (8,87%)	9 (2,69%)	31 (5,32%)
Årstal						
2017	64 (5,97%)	141 (21,49%)	205 (11,86%)	25 (10,08%)	52 (15,52%)	77 (13,21%)
2018	702 (65,49%)	110 (16,77%)	812 (46,99%)	94 (37,90%)	72 (21,49%)	166 (28,47%)
2019	107 (9,98%)	104 (15,85%)	211 (12,21%)	41 (16,53%)	65 (19,40%)	106 (18,18%)
2020	96 (8,96%)	176 (26,83%)	272 (15,74%)	45 (18,15%)	69 (20,60%)	114 (19,55%)
2021	103 (9,61%)	125 (19,05%)	228 (13,19%)	43 (17,34%)	77 (22,99%)	120 (20,58%)
Gennemsnitsalder*	24	33		28	33	
Kommune						
Aalborg	217 (20,24%)	270 (41,16%)	487 (28,18%)	86 (34,68%)	135 (40,30%)	221 (37,91%)
Brønderslev	43 (4,01%)	60 (9,15%)	103 (5,96%)	20 (8,06%)	26 (7,76%)	46 (7,89%)
Frederikshavn	430 (40,11%)	51 (7,77%)	481 (27,84%)	44 (17,74%)	37 (11,04%)	81 (13,89%)
Vesthimmerland	41 (3,82%)	59 (8,99%)	100 (5,79%)	20 (8,06%)	29 (8,66%)	49 (8,40%)
Læsø	0	1 (0,15%)	1 (0,06%)	0	1 (0,30%)	1 (0,17%)
Rebild	40 (3,73%)	21 (3,20%)	61 (3,53%)	8 (3,23%)	12 (3,58%)	20 (3,43%)
Mariagerfjord	46 (4,29%)	41 (6,25%)	87 (5,03%)	23 (9,27%)	25 (7,46%)	48 (8,23%)
Jammerbugt	53 (4,94%)	66 (10,06%)	119 (6,89%)	20 (8,06%)	28 (8,36%)	48 (8,23%)
Hjørring	202 (18,84%)	87 (13,26%)	289 (16,72%)	27 (10,89%)	42 (12,54%)	69 (11,84%)
Nationalitet						
Danmark	1.000 (93,28%)	465 (70,88%)	1.465 (84,78%)	228 (91,94%)	245 (73,13%)	473 (81,13%)
Vestlige lande	30 (2,80%)	45 (6,86%)	75 (4,34%)	8 (3,23%)	25 (7,46%)	33 (5,66%)
Ikke-vestlige lande	42 (3,92%)	146 (22,26%)	188 (10,88%)	12 (4,84%)	65 (19,40%)	77 (13,21%)
Recidiv						
Ikke recidiveret	1.027 (95,80%)	594 (90,55%)	1.621 (93,81%)	209 (84,27%)	288 (85,97%)	497 (85,25%)
Recidiveret	45 (4,20%)	62 (9,45%)	107 (6,19%)	39 (15,73%)	47 (14,03%)	86 (14,75%)
Anmeldelse til sigtelse (dage)*	199	36		127	37	
N	1.728			583		

Note: Variable markeret med * benyttes ikke i regressionsmodel.

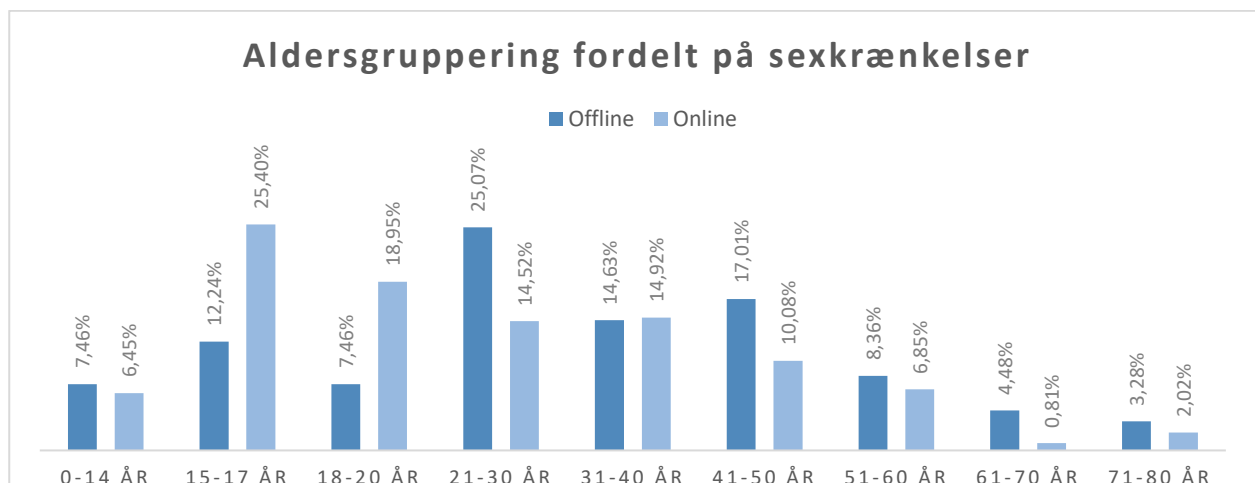
Ovenstående tabel 1 viser den antalsmæssige fordeling af køn, baseret på sigtelser og gerningspersoner for både online og offline sexkrænkelser i perioden 2017-2021. Interessant for ovenstående fordeling for model 1 og 2 er dog, at der forekommer flere sigtelser i kategorien online sexkrænkelser i model 1, hvorimod der er færre unikke gerningspersoner som er sigtet og dømt for en online sexkrænkelser i model 2. Ser vi generelt på kvinder i tabellen, er disse sigtet for flere online forhold end offline. Overordnet for tabellen viser kønsfordelingen, at mænd generelt er overrepræsenterede i statistikken for hhv. online og offline sexkrænkelser.

Ser vi dernæst på årstallene i ovenstående tabel, er der en iøjnefaldende stigning af online seksuelle krænkelser fra 2017 til 2018. Denne store stigning kan skyldes, at én person kan sigtes for flere forhold (Model 1), hvilket kan udledes på det lave antal af sigtede gerningspersoner i model 2.

Tager vi afsæt i aldersgennemsnittet for hhv. online og offline sexkrænkelser, har vi udregnet gennemsnitsalderen for alle sigtelser (dubletter inkluderet), samt unikke gerningspersoner. Dette er gjort med henblik på at undersøge, hvorvidt eventuelle forskelle i gennemsnitsalderen er ens, uafhængigt af hvilken model der tages højde for. Dog vurderer vi, at gennemsnitsalderen for model 2 er mere nøgtern eftersom der kigges på antal unikke personer og ikke en samlet oversigt over flere sigtelser. Tabellen viser, at dem der begår online sexkrænkelser typisk, er yngre end dem, som begår offline sexkrænkelser. Dog er der blot tale om en forskel på 5 år (Model 2).

I nedenstående søjlediagram har vi illustreret den samlede aldersfordeling for unikke gerningspersoner for online og offline sexkrænkelser i procent, for at nuancere aldersvariablen yderligere. Eftersom der er en stor spredning af aldre fra 10-84, har vi grupperet disse:

Tabel 2: Aldersgruppering af unikke gerningspersoner for hhv. online og offline sexkrænkelser i procent.

Tabellen viser, at størstedelen af gerningspersoner som sigtet og dømt for en online sexkrænkelser er mellem 15-17 år, hvorimod størstedelen af de gerningspersoner, som er dømt og sigtet for en offline sexkrænkelser er mellem 21-30 år. Vi har ligeledes udarbejdet et søjlediagram for aldersgrupperinger fordelt på sigtelser for sexkrænkelser (dubletter inkluderet), hvor nogenlunde samme tendens kan udledes (Bilag 2) Dog vurderer vi, at aldersfordelingen på unikke gerningspersoner er mere nøjagtig og objektiv, hvorfor vi tager udgangspunkt i ovenstående tabel.

På baggrund af tabel 1, vil denne del af den deskriptive analyse se nærmere på den samlede oversigt over kommuner. Det kan udledes ud fra model 2, at flertallet af gerningspersoner som er sigtet og dømt for både online og offline sexkrænkelser forekommer i Aalborg Kommune (Tabel 1). Dette kommer dog ikke som en overraskelse, idet Aalborg Kommune er den største kommune i Nordjylland med 220.000 indbyggere (Region Nordjylland). Derimod er Frederikshavn Kommune den kommune med flest antal sigtelser vedrørende online sexkrænkelser (Model 1). Igen skal det bemærkes, at én person kan blive sigtet for flere forhold, hvilket kan ses på baggrund af antal unikke gerningspersoner sammenlignet med den samlede antal sigtelser i datasættet. Endvidere er Læsø Kommune den kommune i den 5-årige periode, som har markant lavest antal sigtelser, heraf blot én sigtelse i offline sexkrænkelser. I kontrast til Aalborg kommune, er Læsø kommune den kommune med færrest indbyggere (1.764), hvorfor den lave placering ikke kommer som en overraskelse (Region Nordjylland).

Endvidere har vi inddelt nationalitet i tre kategorier, til trods for, at Danmark er et vestligt land. Som indledningsvist beskrevet er dette gjort for at vise andelen af sigtelser for, samt unikke gerningspersoner der har begået og er dømt for sexkrænkelser fordelt mellem dem, som er født i Danmark og dem som ikke er, jf. afsnit 6.2. Overordnet viser tabel 1, at dansk nationalitet er overrepræsenteret i statistikken af både sigtelser og gerningspersoner i hhv. online og offline sexkrænkelser. Det er dog ikke en overraskelse, eftersom der er tale om Dansk Politis registerdata. Mere interessant for problemstillingen er variationen og forskellen mellem sexkrænkelser begået i Danmark af individer fra hhv. vestlige og ikke-vestlige lande, som ikke er født i Danmark. Generelt kan det udledes på model 1 og model 2 (Tabel 1), at gerningspersoner med en ikke-vestlig baggrund og en vestlig baggrund hyppigere sigtes for offline sexkrænkelser sammenlignet med online sexkrænkelser. Denne forskel forekommer ikke i lige så høj grad for gerningspersoner med en vestlig nationalitet. Ser vi dernæst på ikke-vestlige lande viser model 1 og 2, at disse er overrepræsenteret i statistikken for offline sexkrænkelser når der sammenlignes med vestlige lande.

Vi har i ovenstående tabel 1 udarbejdet gennemsnitlige dage fra en anmeldelse til en sigtelse og domfældelse for online og offline sexkrænkelser, med henblik på det kommende diskussionsafsnit. Overordnet kan vi se, at der går væsentligt flere dage fra en anmeldelse til en domfældelse vedrørende online sexkrænkelser, sammenlignet med offline sexkrænkelser (Model 1; Model 2)

Afslutningsvis viser tabellen den samlede oversigt over recidiv for sexkrænkelser i datasættet. Det er værd at pointere, at der er forskelle i, hvordan vi har udarbejdet en recidivist i hver model. I model 1 har vi inddelt det således, at én person kan forekomme flere gange i datasættet, såfremt de er sigtet og dømt på to forskellige datoer. Det er anderledes for model 2, hvor vi har taget udgangspunkt i første gang gerningspersonen recidiverer på en anden dato. Den reelle forskel mellem model 1 og 2 er, at i model 1 har vi taget højde for, hvis personen har recidiveret mere end én gang, hvorimod dette ikke er gældende for model 2. Dette er gjort med henblik på at få et reelt overblik over antal unikke gerningspersoner, som har recidiveret (model 2). Overordnet kan det observeres på model 1, at der er flere som er sigtet og dømt for en offline sexkrænkelse på én dato, for dernæst at recidivere i en offline sexkrænkelse på en anden/flere datoer. Endvidere indikerer model 2, at der er færre unikke gerningspersoner, som har recidiveret i en online sexkrænkelse, sammenlignet med gerningspersoner for en offline sexkrænkelse.

I forbindelse med ovenstående recidiv aspekt er det ligeledes relevant at belyse problemstillingen ud fra de gerningspersoner, som er sigtet for både en online og en offline sexkrænkelse, mere specifikt hvorvidt gerningspersonen har begået en online sexkrænkelse forud for en offline sexkrænkelse eller omvendt.

Tablet 3: Antal unikke personer som er sigtet for hhv. online og offline seksuelle krænkelser.

	Fra online til offline sexkrænkelse	Fra offline til online sexkrænkelse
	8	11
Total	19	

Overordnet kan det udledes, at flertallet af de unikke gerningspersoner, som er sigtet for sexkrænkelser først bliver sigtet for en offline sexkrænkelse, for dernæst at blive sigtet for en online sexkrænkelse i den 5-årige periode. Interessant for nærværende speciales problemstillingen er denne tabel, eftersom der blot er tale om 19 gerningspersoner ud af 583 unikke gerningspersoner, som har begået både en online og en offline sexkrænkelse. Dette vil belyses yderligere i diskussionsafsnittet.

Opsamling

Den deskriptive analyse viser, at mænd generelt er overrepræsenteret i politiets registerdata vedrørende sexkrænkelser i hhv. online og offline kontekst. Dette er endvidere en gennemgående tendens,

som forekommer i andre studier der undersøger fænomenet (Frøyland et al. 2021:74; Red Barnet 2018:3). I relation til aldersfordelingen kan vi på baggrund af tabellen udlede, at gennemsnitsalderen for gerningspersonen vedrørende offline sexkrænkelser er ældre sammenlignet med gerningspersonen bag online sexkrænkelser. Opsummerende viser tabellen ydermere, at Aalborg Kommune er den kommune med flest gerningspersoner, som er sigtet for offline sexkrænkelser og ligeledes flest sigtelser for offline sexkrænkelser. Frederikshavn Kommune er den kommune med flest antal sigtelser vedrørende online sexkrænkelser, dog kan én person sigtes for flere forhold hvilket kan påvirke kommunes placering i statistikken. I kontrast til dette, placeres Læsø Kommune med lavest antal sigtelser vedrørende offline og online seksuelle krænkelser. Ydermere viser tabel 1, at der er flest antal sigtelser med dansk nationalitet for online og offline sexkrænkelser, sammenlignet med vestlige lande og ikke-vestlige lande. Ser vi derimod på variationen af antal sigtelser mellem vestlige- og ikke vestlige lande, forekommer der en væsentlig forskel mellem disse. Endvidere viser tabellen, at offline sexkrænkerer recidivere hyppigere sammenlignet med online sexkrænkerer. Ud af datasættets unikke gerningspersoner er der blot et fåtal af gerningspersoner, som er sigtet for både online og offline sexkrænkelser.

8. Analyse

Nedenstående regressionsmodeller er korrigeret for heteroskedasticitet og usædvanlig residualer ved, at vi anvender robust-kommandoen i Stata, som estimerer robuste standardfejl for koefficienterne i vores lineær sandsynlighedsmodeller (Wooldridge 2002:57). Koefficienterne for eksempelvis køn vil i denne analysedel tolkes som den procentpoint-mæssige forskel mellem sigtelser for online og offline sexkrænkelser, således en koefficient på -0.10 indikerer, at der er 10 procentpoint lavere sandsynlighed for, at en sigtelse i kategorien online sexkrænkelser er en mand. Endvidere viser tabel 5 R-squared, som er et udtryk for modellens forklaringsgrad, som i vores tilfælde er på hhv. 33,3% for model 1, samt 12,3% for model 2. Til trods for, at vi i afsnit 6.3.1 har angivet grænseværdier for signifikansniveauet, kan det stadig argumenteres for, at selvom en variabel ikke er signifikant betyder det ikke, at vores fund er uinteressant eller ikke væsentlig for vores undersøgelse. Ifølge Rowntree indikerer en signifikant p-værdi hvorledes x-variableerne er 'pålidelige' i deres relation til y (Rowntree 2018:117-118). Vi har ligeledes udarbejdet to lineær sandsynlighedsmodeller, hvor model 1 vil måle på sigtelser (inklusiv dubletter), hvorimod model 2 måler på gerningspersoner. Sexkrænkelser kan i vores datasæt måles på forskellig vis, og vi mener ikke at det nødvendigvis er bedre at måle på

sigtelser fremfor gerningspersoner eller omvendt. Vi vil derfor i kommende analysedel sammenligne disse to regressionsmodeller.

Tabel 5: Lineær sandsynlighedsmodeller målt på sigtelser og gerningspersoner.

	<u>Sigtelser</u>		<u>Gerningspersoner</u>	
	Koef. (Std. Fejl)	95% KI	Koef. (Std. Fejl)	95% KI
Køn (Mand)	-0.072 (0.040)*	-0.151 - 0.006	-0.163 (0.107)***	-0.319 - 0.019
Årstal (2017)				
2018	0.279 (0.043)***	0.194 - 0.364	0.115 (0.067)**	-0.017 - 0.247
2019	0.093 (0.047)**	0.001 - 0.186	0.010 (0.070)	-0.127 - 0.148
2020	-0.042 (0.046)	-0.134 - 0.049	0.011 (0.070)	-0.127 - 0.150
2021	0.073 (0.047)*	-0.020 - 0.167	-0.017 (0.069)	-0.154 - 0.119
Alder	-0.005 (0.001)***	-0.006 - (-)0.002	-0.010 (0.001)***	-0.007 - (-)0.002
Kommune (Aalborg)				
Brønderslev	-0.069 (0.054)	-0.177 - 0.037	0.021 (0.082)	-0.141 - 0.183
Frederikshavn	0.226 (0.030)***	0.167 - 0.286	0.092 (0.062)*	-0.029 - 0.215
Vesthimmerland	-0.089 (0.053)*	-0.193 - 0.014	0.001 (0.077)	-0.150 - 0.153
Læsø	-0.290 (0.041)***	-0.372 - (-)0.209	-0.321 (0.061)***	-0.442 - (-)0.200
Rebild	0.109 (0.064)*	-0.017 - 0.235	-0.043 (0.105)	-0.251 - 0.163
Mariagerfjord	0.080 (0.053)*	-0.023 - 0.184	0.108 (0.072)*	-0.034 - 0.250
Jammerbugt	-0.083 (0.046)*	-0.174 - (-)0.008	-0.005 (0.073)	-0.150 - 0.138
Hjørring	0.091 (0.033)***	0.026 - 0.157	-0.020 (0.068)	-0.155 - 0.114
Nationalitet (Dansk)				
Vestlige lande	-0.171 (0.060)***	-0.289 - (-)0.053	-0.223 (0.082)***	-0.384 - (-)0.062
Ikke-vestlige land	-0.303 (0.037)***	-0.378 - (-)0.229	-0.319 (0.049)***	-0.417 - (-)0.221
Recidiv (Ikke recidivist)	-0.056 (0.049)	-0.153 - 0.040	0.058 (0.056)	-0.052 - 0.169
Konstant	0.642 (0.061)***	0.522 - 0.762	0.728 (0.105)***	0.521 - 0.936
R-squared	0.333		0.123	
N	1.728		583	

Note: Robuste standardfejl i parenteser. *p<0.10 **p<0.05 ***p<0.01. Periode 2017-2021.

Køn

Det fremgår af tabel 5, at koefficienterne har samme association mellem køn og online sexkrænkelser for både sigtelser og gerningspersoner. Modellen for sigtelser viser, at når alt andet holdes konstant, så er der 0,7 procentpoint ($\beta = -0,072, p < 0,10$) lavere sandsynlighed for, at en sexkrænkelse er online, hvis den sigtede er en mand. Når der tages højde for unikke gerningspersoner i modellen, viser den, at sandsynligheden er 16,3 procentpoint ($\beta = -0,163, p < 0,01$) lavere for, at en sexkrænkelse er online, hvis gerningspersonen er en mand. Når vi måler på gerningspersoner kan det udledes, at sandsynligheden for, at gerningspersonen i en online sexkrænkelse er en mand falder med større procentpoint, sammenlignet med sigtelser i modellen. Begge modeller viser, at vi har signifikante sammenhænge mellem køn og online sexkrænkelser. Mod vores forventning viser koefficienterne, at der er lavere sandsynlighed for, at en sexkrænkelse er online, hvis gerningspersonen er en mand, hvorfor vi kan forkaste vores hypotese: *Når der er tale om en online sexkrænkelse, så er der en større sandsynlighed for, at det er en mand, som har begået den.*

Årstal

Sammenlignet med 2017, kan det udledes af modellen for sigtelser, at der er 27,9 procentpoint ($\beta = 0,279, p < 0,01$) større sandsynlighed for, at sigtelserne er online sexkrænkelser for året 2018. Ligeledes kan det aflæses, at der er 0,9 procentpoint ($\beta = 0,093, p < 0,05$) større sandsynlighed for, at sigtelserne er online sexkrænkelser i 2019 sammenlignet med 2017. Endvidere viser modellen for sigtelser, at der er 0,7 procentpoint ($\beta = 0,073, p < 0,10$) større sandsynlighed for, at sigtelserne er online sexkrænkelser i 2021 sammenlignet med 2017. Det er værd at bemærke, at vi har insignifikante sammenhænge for 2020, dog kan vi observere, at koefficienten ikke har samme retning, hvorfor der er lavere sandsynlighed for, at sigtelserne er online sexkrænkelser i 2020 sammenlignet med 2017. Ser vi dernæst på modellen for gerningspersoner finder vi, at der er 11,5 procentpoint ($\beta = 0,115, p < 0,05$) større sandsynlighed for, at gerningspersonen er sigtet for en online sexkrænkelse sammenlignet med 2017. På trods af, at der forekommer insignifikante sammenhænge, kan vi se, at vores koefficienter peger samme retning, dog ændrer retningen sig for 2021 i modellen for gerningspersoner, som viser en lavere sandsynlighed for, at gerningspersonen er sigtet for en online sexkrænkelse sammenlignet med 2017.

På baggrund af ovenstående har vi korrigeret for, hvorvidt umbrella-sagen som er forankret i Nordsjællands Politikreds kunne påvirke statistikken i Nordjyllands Politikreds. Dette er ikke tilfældet,

idet der blot er tale om 3 sigtede i perioden, hvorfor denne sag ikke har påvirket statistikken (Henrik Rafn - Nordjyllands Politi, EAE). Overordnet kan vi ikke tyde en trend, og den store forskel i koefficienten for 2018 kan vi i udarbejdelsen af nærværende speciale ikke forklare.

Alder

Som det fremgår af modellen for sigtelser, kan det aflæses på koefficienterne for 'alder', at når ens alder stiger med et år, falder sandsynlighed med 0,5 procentpoint ($\beta = -0,005, p < 0,01$) for, at sigtelserne for sexkrænkelser er online. Vi observerer ligeledes i modellen for gerningspersoner, at der er en signifikant og negativ association mellem gerningspersonens alder og online sexkrænkelser. Når gerningspersonens alder stiger med et år, falder sandsynligheden med 0,10 procentpoint ($\beta = -0,010, p < 0,01$) for, at gerningspersonen sigtes for en online sexkrænkelse. Begge modeller viser, at vi har signifikante sammenhænge mellem alder og online sexkrænkelse, hvorfor vi kan bekræfte vores hypotese: *Sandsynligheden for, at en sigtelse er en online sexkrænkelse er større for yngre individer, end ældre.*

Kommune

Overordnet finder vi på baggrund af model 1, at Frederikshavn, Rebild, Mariagerfjord og Hjørring Kommune har større sandsynlighed for, at sigtelserne for sexkrænkelser er online sammenlignet med Aalborg Kommune. Vi kan ligeledes observere af modellen for sigtelser, at Vesthimmerland, Læsø og Jammerbugt Kommune har lavere sandsynlighed for, at sigtelserne for sexkrænkelser er online sammenlignet med Aalborg Kommune. Ser vi dernæst på modellen for gerningspersoner kan vi observere, at Frederikshavn og Mariagerfjord Kommune har større sandsynlighed for, at gerningspersonen sigtes for en online sexkrænkelse i forhold til Aalborg Kommune. Derimod kan vi på baggrund af koefficienterne se, at der i Læsø Kommune er en lavere sandsynlighed for, at gerningspersonen sigtes for en online sexkrænkelse sammenlignet med Aalborg Kommune.

Generelt for ovenstående tabel 5 finder vi, at der er væsentlig flere signifikante sammenhænge mellem kommuner og online sexkrænkelser for sigtelser sammenlignet med gerningspersoner. Vi kan derfor overvejende forkaste vores hypotese om: *Der er større sandsynlighed for, at en sigtelse er en online sexkrænkelse i Aalborg Kommune, sammenlignet med øvrige kommuner i Nordjylland.* Dog vil disse fund diskuteres i kommende diskussionsafsnittet.

Nationalitet

I relation til sammenhængen mellem nationalitet og online sexkrænkelser, finder vi signifikante koefficienter der indikerer, at de vestlige nationaliteter (hvor dansk nationalitet ikke indgår, jf. afsnit 6.2) og ikke-vestlige nationaliteter har en lavere sandsynlighed for, at en sigtelse omhandler en online sexkrænkelse sammenlignet med dansk nationalitet. Koefficienterne for vestlige nationaliteter indikerer, at sandsynligheden falder med 17,1 procentpoint ($\beta = -0,171, p < 0,01$) for, at sigtelserne omhandler en online sexkrænkelse sammenlignet med dansk nationalitet. Samme tendens er gældende for ikke-vestlige nationaliteter, dog med højere procentpoint-mæssig forskel, hvor sandsynligheden falder med 30,3 procentpoint ($\beta = -0,303, p < 0,01$) for, at sigtelserne handler om online sexkrænkelser sammenlignet med dansk nationalitet. Ser vi dernæst på modellen for gerningspersoner viser koefficienterne og retningen samme tendens, hvor der er 22,3 procentpoint ($\beta = -0,223, p < 0,01$) lavere sandsynlighed for, at gerningspersonen i en online sexkrænkelse har en vestlig nationalitet end dansk. Endvidere er der 31,9 procentpoint ($\beta = -0,319, p < 0,01$) lavere sandsynlighed for, at gerningspersonen i en online sexkrænkelse har en ikke-vestlig nationalitet end dansk.

Overordnet for denne analysedel kan vi på baggrund af modellerne se, at der generelt er en lavere sandsynlighed for, at sigtelserne i online sexkrænkelser samt gerningspersonen i en online sexkrænkelse har en anden nationalitet end dansk. Vi kan på baggrund af fundene bekræfte hypotesen: *Der er en større sandsynlighed for at sigtelsen er en online sexkrænkelse, hvis man har en dansk nationalitet.*

Recidiv

Det fremgår af tabel 5, at koefficienterne indikerer to forskellige associationer mellem variabelen recidiv og online sexkrænkelser. Omend vores fund har insignifikante sammenhænge mellem recidiv og online sexkrænkelser for begge modeller, finder vi det interessant, at koefficienterne for sigtelser er mod vores forventning negative, når der tages afsæt i sigtelser. Der ses med andre ord en negativ association mellem recidiv målt på sigtelser i forhold til online sexkrænkelser. Vi kan derimod observere på baggrund af gerningspersoner, at der er en positiv sammenhæng mellem recidiv og online sexkrænkelser. Vi kan dog på baggrund af signifikansniveauet afkræfte hypotesen om: *Sandsynligheden for, at gerningspersonen har begået en sexkrænkelse før, er større for online sexkrænkere.*

9. Diskussion

I kommende afsnit diskuterer og belyser vi specialets resultater, i relation til eksisterende forskning og teoretiske perspektiver. Det skal dog påpeges, at der findes mange forklaringer på seksuelle krænkelse, hvorfor vores forklaringer ikke nødvendigvis skal anses som de(n) bedste forklaring(er) på problemstillingen. Mangelfuld information i vores datasæt, såsom psykologiske, socioøkonomiske og familiære faktorer har medvirket til, at vi har været begrænset til de informationer, som har været tilgængelig i politiets registerdata. Vi vil derfor inddele diskussionsafsnittet i delemner, som kan være medvirkende til at forklare vores resultater på baggrund af eksisterende empiri og teori.

Anonymitet i den online sfære

I dette afsnit vil vi diskutere vores fund, på baggrund af variabelen 'kommune'. Som det fremgår af tabel 5, er der væsentlig flere signifikante sammenhænge mellem kommuner og online sexkrænkelser for sigtelser sammenlignet med gerningspersoner. Ligeledes kan vi observere, at retningsbestemtheden ikke har været konsistent på tværs af modellerne. Variabelen 'kommune' har derfor ikke vist sig at være en lige så væsentlig faktor, som først antaget. En forklaring på dette kan være den teknologiske fremgang, som har åbnet mulighederne for, at online sexkrænker kan kontakte flere potentielle ofre på samme tid, idet krænkelsen foregår online og derfor ikke længere er begrænset af ens geografiske placering, herunder kommune (Chang et al., 2019:12-14; Frøyland et al. 2012:34-35; Seto & Hanson, 2011; Quayle et al. 2014). Dette kan sættes i relation til Charlotte Kappels delkomponent "bufferzone", i hendes treenighedsmodel. En bufferzone er ifølge Kappel det område, hvor en person bor eller befinder sig, og i denne zone er der større risiko for at blive opdaget, eftersom der er risiko for, at man kan blive genkendt. I den forbindelse vil gerningspersonen oftere begå kriminalitet i andre områder, som ikke er forbundet med lige så stor opdagelsesrisiko (Kappel 2020:20). Dette argumenter vi for som værende ikke gældende i lige så høj grad for online sexkrænkelser, eftersom online-sfæren giver mindre opdagelsesrisiko og større mulighed for anonymitet (Briggs et al. 2010:73-74; Frøyland et al. 2012:34-35).

I tråd med ovenstående vil vi på baggrund af RAT argumentere for, at internettet har skabt nye muligheder for *en motiveret gerningsperson*, samtidig med, at digitale platforme er blevet et gerningssted, hvor der kan forekomme mangel på kontrol i lys af *fraværet af kapable vogtere* (Cohen & Felson 1979:593-594; Leukfeldt & Yar 2016:264). *Motiverede gerningspersoner* har i højere grad mulighed for anonymitet via digitale platforme, hvorfor den teknologiske fremgang har affødt, at der ikke

længere nødvendigvis bør tages højde for kommunernes størrelse i forhold til hvor der begås online sexkrænkelser (Chang et al. 2019:12-14). Dette skyldes, at man på internettet til dels ikke skal tage højde for samme opdagelsesrisiko og *kapable vogtere* sammenlignet med offline sexkrænkelser (Briggs et al. 2010:73-74; Cohen & Felson 1979:594; Kappel 2020:20).

Færdigheder i en digitaliseret hverdag

Dette afsnit har til formål at diskutere den digitaliserede hverdag, i lys af regressionsmodellernes koefficienter for variabelen 'alder', teoretiske perspektiver samt eksisterende empiri, som i samspil skal kaste lys over vores fund.

Som det fremgår i vores deskriptive tabel, finder vi at gerningspersoner bag online sexkrænkelser i gennemsnit er yngre sammenlignet med gerningspersoner bag offline sexkrænkelser (Tabel 1). Endvidere viser regressionsmodellerne for sigtelser og gerningspersoner, at når ens alder stiger med et år, falder sandsynligheden for at vedkommende sigtes for en online sexkrænkelser (Tabel 5). Disse resultater er understøttet af andre empiriske studier, som konkluderer samme forskel mellem online og offline sexkrænkelser (Webb et al., 2007; Neutze et al., 2009; Schulz et al., 2016). For at forklare, hvorfor koefficienterne forholder sig sådan, vil vi anvende Sutherlands *læringsteori*, som i sit grundlæggende element handler om, at de nødvendige færdigheder for at begå en specifik kriminel handling læres gennem ens sociale netværk, og disse er dermed ikke noget, som mennesket besidder fra fødslen (Sutherland & Cressey 1960:136).

I tråd med samfundets udvikling, har sociale medier såsom Facebook, Twitter, Instagram etc. ændret vores måde samt opfattelser af sociale interaktioner. Som en konsekvens af denne fremgang, findes der nu utallige muligheder for individer, hvor de via fællesskaber kan tilegne sig færdigheder til at potentielt misbruge digitale platforme, til at engagere sig i seksuelt afvigende adfærd (Bossler & Holt 2010:20-21). En forklaring på vores koefficienter kan derfor skyldes den samfundsmæssige udvikling, eftersom det kan være sværere for ældre individer at begå sig online sammenlignet med yngre individer, idet de ikke besidder de samme digitale kompetencer (Det Kriminalpræventive Råd 2021:69-70). Dette kan sættes i perspektiv til Sutherlands teori i og med, at digitale kompetencer forstås som akkumulerede egenskaber, som gerningspersonen lærer via sociale fællesskaber til at begå sig på diverse digitale platforme, hvor kriminel adfærd, herunder online sexkrænkelser forekommer (Bowker & Gray 2004:4). Vores resultater er derfor i overensstemmelse med tesen om, at yngre individer qua deres digitale kompetencer, har lettere ved at anvende digitale platforme og

ligeledes udøve online sexkrænkelser. I kraft af dette vil vi derfor argumentere for, at digitale arenaer er et nyt fænomen i forhold til sexkrænkelser, hvor individer med seksuelt afvigende adfærd skal tilegne sig de nødvendige færdigheder for at kunne begå online sexkrænkelser.

Kvinder som sexkrænkere

I dette afsnit vil vores statistiske fund vedrørende variabelen 'køn' blive diskuteret, i perspektiv til allerede eksisterende forskning på sexkrænkelser. Interessant for vores fund er ikke alene fordelingen mellem mænd og kvinder i hhv. online og offline sexkrænkelser (Tabel 1). Endnu mere interessant er den lineære sammenhæng mellem køn og online sexkrænkelser (Tabel 5). Som påvist i tabel 5, viser vores regressionsmodel, at når alt andet holdes konstant er der en lavere sandsynlighed for, at en sexkrænkelse er online, hvis gerningspersonen er en mand. Der er altså en forskel i udførsel som kan forklares af køn, da kvinder i vores datasæt er mere tilbøjelige til at begå online sexkrænkelser, hvor mænd er mere tilbøjelige til at begå offline sexkrænkelser. Dette er interessant, når der sammenlignes med den eksisterende litteratur vedrørende seksuelle krænkelser, da litteraturen påpeger, at mænd generelt har større sandsynlighed for at begå online sexkrænkelser (Babchishin et al. 2011:92; Frøyland et al. 2021:74; Henze-Pedersen & Ottosen 2021:7; Seto et al. 2010:124). Det er derfor relevant at diskutere kvinder som sexkrænkere, eftersom vores koefficienter viser en negativ association mellem køn og online sexkrænkelser, når der både tages afsæt i sigtelser og gerningspersoner. Generelt for litteraturen er ligeledes, at mænd begår flest sexkrænkelser, hvilket også kommer til udtryk i vores deskriptive analyse. Vi anerkender på trods af vores koefficienter, at mænd fortsat er overrepræsenterede i statistikken vedrørende sexkrænkelser. Dette afsnit har blot til formål at diskutere kønsaspektet, heraf kvinder som sexkrænkere ud fra eksisterende forskning i lys af vores koefficienter for vores regressionsmodeller i tabel 5.

Den generelle forståelse og overbevisning i samfundet er, ifølge Babchishin et al. (2017), at der ikke forekommer samme skadevirkninger hos ofrene for kvindelige seksuelle krænkelser sammenlignet med mænd (Babchishin et al. 2017:145). Ifølge eksisterende forskning er dette dog langt fra virkeligheden, og proportionerne af seksuelle krænkelser begået af kvinder er betydeligt højere end først antaget (Denov, 2004; Sgroi & Sargent, 1993). Ifølge eksisterende forskning er kvinder som seksuelle krænkelser generelt et større problem end angivet ved anholdelsesstatistikker, herunder politiets registerdata (Babchishin et al. 2017:145-146; Henze-Pedersen & Ottosen 2021:6; Saradjian, 2010). Vi vil derfor diskutere, hvorvidt vores fund i modellen kan skyldes en underrapportering blandt kvindelige krænkelser, i lys af idéen om at 'gøre' køn og eksisterende forskning. West & Zimmermans (1987)

perspektiv på at 'gøre' køn involverer komplekse, socialt konstruerede perceptuelle, interaktionelle og mikropolitiske aktiviteter, som er med til at afgøre hvad der karakteriseres som "maskulint" og "feminint". Køn anses derfor sociokulturelt, hvor der er forventninger og egenskaber, som er "passende" til ens køn (West & Zimmerman 1987:126). Ifølge Denov (2004), har der været manglende samfundsmæssig- og professionel opmærksomhed på kvindelige seksuelle krænker som et resultat af sociokulturelle perspektiver, der beskriver kvinder som omsorgsfulde, beskyttende, ikke-aggressive og vigtigst af alt, ikke seksuelle. Inden for disse synspunkter er det derfor anerkendt, at kvindelige sexkrænker er et resultat af et misforstået forsøg på at opnå intimitet med offeret. Denne tankegang stemmer dog ikke overens med virkeligheden, eftersom der findes kvinder som "frivilligt" seksuelt krænker af andre årsager, end f.eks. intimitet (Denov, 2004; Hetheron, 1999). En potentiel underrapportering af kvindelige sexkrænker kan derfor være et resultat af samfundets forventninger til rollen som kvinde. Den traditionelle idé om kvindelige sexkrænker er, at disse udelukkende seksuelt krænker pga. psykiske lidelser, tvang fra en mand eller, at ofrene for kvindelige sexkrænkelser har mindre skadevirkninger (Babchishin et al. 2017:146). For at acceptere, at kvinder i samme grad som mænd er i stand til begå seksuelle krænkelser "frivilligt", er det derfor nødvendigt at udfordre disse mangeårige traditionelle synspunkter på kvinder (Babchishin et al. 2017:146). Dette kan sættes i relation til et canadisk studie, som tager afsæt i rapporter vedrørende sager om seksuelle krænkelser (Peter, 2009). Undersøgelsen konkluderede bl.a., at 10,7% af sexkrænkelserne var begået af kvinder, hvoraf størstedelen af disse kvinder havde begået de seksuelle krænkelser online (Peter 2009:118-119). Ydermere konkluderede Denov (2004) i et studie, at ligesom mandlige krænker, begår kvinder seksuelle krænkelser på en række forskellige måder. Her viser forskningen, at kvinder i højere grad anvender mindre fysiske metoder til at misbruge deres offer/ofre på, sammenlignet med mænd (ibid.). Vi mener derfor, at sexkrænkelser er en "kønnet" handling, hvori der forekommer en variation i, måden hvorpå krænkelsen foregår. Dette kan derfor være en forklaring på, hvorfor kvinder i højere grad er blevet sigtet for flere online sexkrænkelser i vores datasæt, sammenlignet med sigtelser vedrørende offline sexkrænkelser (Tabel 1).

Ifølge Allen (1990) er samfundet og systemet indirekte med til at producere kvindelige sexkrænker (Allen 1990:112). Denne idé, dog omdiskuteret, kan have en afgørende betydning for sexkrænkelser jf. Hetheron (1999), hvis antagelserne om, at samfundet og systemet producerer kvindelige sexkrænker er korrekte. Idéen om kulturelle og samfundsmæssige barrierer, som hæmmer anerkendelsen af kvinder som potentielle sexkrænker har været interessant, dog anset som spekulative og ikke

understøttet af empiriske undersøgelser (Hetheron 1999:169). Litteraturen er dog fyldt med eksempler og beretninger på afvisende reaktioner på ofrene, som har været udsat for en sexkrænkelser begået af en kvinde (Hetheron 1999:170). Wilkins (1990) berettede i sin artikel om respekterede børnepsykiatere der afviste idéen om, at deres klienter var misbrugt af deres mødre, eftersom disse beretninger var en “(...) *obvious fabrication and a physical impossibility*” (Wilkins, 1990). Endvidere beskriver han casen om en 9-årig dreng, som fik lov til at blive boende hos sin alkoholiske mor, til trods for, at der var overvældende beviser for, at drengen blev misbrugt af moren, hvorfor Wilkins noterer, at dette ikke ville have været udfaldet hvis der var tale om en alkoholisk far (Wilkins, 1990 i Hetheron 1999:170). Andre studier og artikler (Banning, 1989; Elliot, 1993) beretter om lignende tendenser, hvor sociale myndigheder, psykiatere etc. har afvist ofrenes beretninger om seksuelle misbrug i hjemmet, idet disse var begået af moren og i den forbindelse var der en mindre sandsynlighed for, at der var tale om en “reel” sexkrænkelser (Hetheron 1999:170). Samme problematik findes hos de ældre ofre for sexkrænkelser jf. Longdons studie (1993). Longdon konkluderede, at flere psykologer forsøgte at påvirke ofrenes forestilling om, at de var udsat for en sexkrænkelser af en mand på trods af, at dette ikke var tilfældet (Longdon, 1993). Vi vil derfor argumentere for, at en potentiel underrapportering skyldes, at ofrene ikke møder den nødvendige tillid og anerkendelse fra relevante fagprofessionelle på området, hvorfor dette kan påvirke anmeldelsestilbøjeligheden, når der er tale om ofre for en sexkrænkelser begået af en kvinde (Babchishin et al. 2017:145-146; Hetheron 1999:170; Red Barnet 2018:4).

Igen skal det påpeges, at nærværende speciale anerkender, at mænd er overrepræsenterede i forhold til seksuelle krænkelser, som kommer til udtryk i størstedelen, hvis ikke alle studier, som undersøger fænomenet (Babchishin et al. 2011; Briggs et al. 2010; Frøyland et al. 2021). Dette kan ligeledes ses i vores undersøgelse. Diskussionen i dette afsnit har derfor været et forsøg på at kaste lys over ovenstående fund og påstanden om, at mørketallet i forhold til sigtelser vedrørende kvindelige seksuelle krænkelser er betydeligt højere end først antaget. Det kan derfor være fordelagtigt at se ud over de mangeårige traditionelle synspunkter på kvinder som seksuelle krænkelser (Babchishin et al. 2017:146).

Recidiv

I dette afsnit vil vi tage afsæt i variabelen 'recidiv', dog finder vi ingen signifikante sammenhæng mellem recidiv og online sexkrænkelser, da retningsbestemtheden ikke har været konsistent på tværs af modellerne. Vi kan på baggrund af regressionsmodellerne, ikke sige noget konkret om recidivitet for online eller offline sexkrænkelser. Dog er recidiv et relevant aspekt for diskussionen af sexkrænkelser, hvorfor kommende diskussionsafsnit vil tage afsæt i undersøgelsens deskriptive modeller for at sætte disse i perspektiv til eksisterende forskning på området.

I begyndelsen af 00'erne var der ikke så megen forskning eller kendskab til online sexkrænkerere, hvorfor der heller ikke var empirisk baserede retningslinjer for forebyggelsen af denne gruppe (Babchishin et al., 2018). Dog har kendskabet til online sexkrænkerere set en stigning, i form af forskning og mere politisk såvel som professionel opmærksomhed på området (Seto 2015:1). Et væsentligt aspekt af problemstillingen, som har optaget de fagprofessionelles interesse, er risikovurderingen for tilbagefald til online sexkrænkelser. Til trods for, at opfølgingsperioden er relativt kort for forskning vedrørende online sexkrænkelser, og recidivraten forventes at stige som et resultat af mere forskning på området, viser en meta-analyse udarbejdet af Seto (2015), at recidivraten for online sexkrænkerere er lavere sammenlignet med offline sexkrænkerere (Seto 2015:3). Selvsamme kan vi se i nærværende speciales deskriptive modeller, hvori vi kan se, at gerningspersoner bag online sexkrænkelser har recidiveret færre gange sammenlignet med offline sexkrænkelser (Tabel 1). Endvidere hersker spørgsmålet om, hvorvidt online sexkrænkelser eskalere til offline sexkrænkelser. Dog kræver dette mere forskning, eftersom eksisterende forskning peger på, at online sexkrænkerere ikke nødvendigvis eskalere til offline sexkrænkelser (Lam et al. 2010, i Seto, 2015; Babchishin et al. 2010:136). Dette kan vi endvidere observere i nærværende speciales datamateriale, idet der blot er tale om 19 unikke personer, som er sigtet for både en online og en offline sexkrænkelse. Mere interessant er, at 11 ud af de 19 gerningspersoner er sigtet for en offline sexkrænkelse forud for en online sexkrænkelse (Tabel 3). Dog skal det tages højde for, at Babchishins (2010) første undersøgelse, hvor der anvendes registerdata, peger på at der blot er 1 ud af 8 af sexkrænkerere som havde recidiveret, hvorimod resultaterne var højere når der blev taget afsæt i selvrapporeringen. Her viste undersøgelsen, at det var mere end halvdelen, som havde begået en offline sexkrænkelse forud for en online (Babchishin et al. 2010:135-136). Samme tendens fandt Bourke & Hernandez (2009) i deres studie, hvor mange af dem som havde begået en online sexkrænkelse, indrømmede at have begået en offline sexkrænkelse, som de ikke var anmeldt eller sigtet for. I deres artikel konkluderer de bl.a. at ca. 85% af deres sample havde begået

en offline sexkrænkelser, forud for en online sexkrænkelser (Bourke & Hernandez 2009:188). Det er derfor vigtigt at have in mente, eftersom nærværende speciale anvender politiets registerdata, at der kan forekomme mørketal, idet politiets registerdata ikke giver muligheden for subjektive fortællinger eller beretninger. Der er derfor flere måder, hvorpå dette fænomen kan undersøges hvilket kan være en forklaring på, hvorfor vi i vores datasæt blot finder 19 unikke gerningspersoner ud af 583, som er sigtet for en online samt offline sexkrænkelser.

En anden forklaring på hvorfor vi finder et fåtal som, begår både en online og en offline sexkrænkelser kan være et resultatet af kriminalitetsudviklingen på området. Det er i den forbindelse vigtig at have in mente, at Babchishin et al. samt Bourke & Hernandez har foretaget deres respektive studier i 2009 og 2010, hvorimod vores undersøgelse er foretaget i 2022. De 10 års forskel kan ligeledes have haft en betydning for udviklingen af digitale kriminalitetsformer såsom online sexkrænkelser (Center for Digital Pædagogik 2021; Red Barnet 2021).

Overordnet for 'recidiv' variabelen er, at vi ikke finder en signifikant sammenhæng mellem recidiv og online sexkrænkelser, men på baggrund af specialets deskriptive modeller viser vores fund, at der er en forskel mellem online og offline sexkrænkelser, idet et fåtal har begået en online sexkrænkelser forud for en offline eller omvendt (Tabel 1; Tabel 3). Det er dog vigtigt at have in mente, at undersøgelsens deskriptive modeller kan have to problematikker i form af mørketal, eftersom der er tale om politiets registerdata samtidig med, at vi ikke har kontrolleret for andre variable som vi har gjort i regressionsmodellerne.

Efterforskningsmæssige problematikker vedrørende online sexkrænkelser

I ovenstående har vi præsenteret de udfordringer samt problematikker der er forbundet med at undersøge sexkrænkelser, eftersom der ikke findes en objektiv eller "rigtig" måde at indsamle samt behandle data på. Denne problematik kan endvidere videreføres til politiets efterforskningsmæssige arbejde, idet den digitale sfære er i konstant udvikling og med denne udvikling forventer vi, at kompleksiteten stiger i forbindelse med online sexkrænkelser (Holt et al. 2020:2). For at vise denne påstand, har vi i tabel 1 beregnet antal gennemsnitlige dage fra en anmeldelse til en sigtelse, hvori det kan udledes at det tager betydeligt flere dage at sigte en gerningsperson for online sexkrænkelser sammenlignet med offline sexkrænkelser.

En mulig forklaring har vi eksemplificeret i de øvrige tabeller og afsnit, hvor én person kan blive anmeldt for flere forhold på samme dag. Det kan vi observere, idet der er flere sigtelser vedrørende online sexkrænkelser, til trods for, at der er færre unikke gerningspersoner som har begået en online sexkrænkelser (Tabel 1). Dette påvirker straffesagens forløb fra en efterforskning til en eventuel sigtelse og en domfældelse grundet sagens kompleksitet, eftersom der er flere forhold, som skal undersøges af politiet (Henrik Rafn - Nordjyllands Politi, EAE). En anden forklaring, som vi ligeledes har henvist til løbende i specialet, er anonymiteten som forekommer på internettet, hvorfor det kan være mere vanskeligt for politiet at finde frem til en gerningsperson når det drejer sig om online sexkrænkelser (Holt et al. 2020:2) I tråd med de udfordringer, som politiet kan møde i den digitale sfære, affødes der to problematikker. Disse problematikker forekommer i fraværet af klare lovregler og tilstrækkelig samt udførlig retspraksis for politiets efterforskning på internettet. På den ene side er der risiko for, at politiet går for langt og krænker borgernes privatliv. På den anden side kan der ligeledes være risiko for, at politiet pga. (over)forsigtighed afstår fra en eventuel efterforskning, som i realiteten kan både være lovlig og nødvendig for at opklare en forbrydelse (Lentz 2018:140).

I henhold til online sexkrænkelser kan der ligeledes forekomme problematikker vedrørende adgang til hjemmesider, med henblik på efterforskning. Dansk Politi må blot operere på dansk territorium, hvilket beror på den folkeretlige regulering landene imellem (Lentz 2018:142). Dette er derfor med til at processen fra en anmeldelse til en sigtelse kan have en længere varighed, hvis der er tale om online sexkrænkelser på hjemmesider, hvor hjemmesidens server ikke befinder sig i Danmark. Her er Dansk Politi juridisk nødsaget til at få tilladelse fra danske myndigheder samt det pågældende land, som serveren befinder sig i, hvorfor samarbejdet på tværs af landegrænser kan have en påvirkning på en længerevarende proces (Lentz 2018:147-148).

Forklaringer på sexkrænkelser i lys af vestlige og ikke-vestlige nationaliteter

I forbindelse med specialets statistiske fund, vil dette afsnit diskutere variabelen 'nationalitet', på baggrund af den deskriptive tabel samt vores lineære sandsynlighedsmodeller. Overordnet finder vi, at sandsynligheden er lavere for, at gerningspersonen i en online sexkrænkelser har enten en vestlig eller ikke-vestlig nationalitet end dansk (Tabel 5). Samtidig forekommer der flere sigtelser og unikke gerningspersoner fra Danmark, dog var dette forventet eftersom vi anvender Dansk Politis registerdata (Tabel 1). En anden forklaring på dette kan sættes i relation til RAT, hvor store dele af verden, herunder vesten har set en væsentlig teknologisk fremgang (Henze-Pedersen & Ottosen 2021:7). Dette har resulteret i nye måder, hvorpå vi færdes i vores hverdag, eftersom den digitale sfære er blevet en

integreret del af vores liv. Vi vil derfor argumentere for, at en forklaring på hvorfor gerningspersoner med en dansk nationalitet har en højere sandsynlighed for at blive sigtet for online sexkrænkelser, er et resultat af den teknologiske fremgang, som har præsenteret nye rutiner i vores hverdag og dermed nye måder, hvorpå en potentiel gerningsperson kan begå sexkrænkelser på (Cohen & Felson 1979:593-594). Endvidere har vi tidligere jf. afsnit 6.2 nævnt, at kategorierne 'ikke-vestlig' og 'vestlig' nationaliteter er gerningspersoner, som ikke er født i Danmark. Det er ej heller angivet i vores datasæt, hvorvidt disse er turister, flygtninge eller noget andet, som har begået sexkrænkelsen i den periode de har været i Danmark. I forbindelse med dette har vi ligeledes ikke mulighed for at undersøge relevante faktorer, som kan være en forklaring på, hvorfor koefficienterne ser ud som de gør. Dog kan en forklaring være ulige muligheder for adgang til mobiltelefoner, computere, internet etc. som kan være en forklaring på vores koefficienter. I forbindelse med de ulige muligheder, herunder socioøkonomisk baggrund kan denne være en relevant variabel for videre forskning i forbindelse med nationalitetsvariablen, eftersom koefficienterne for 'vestlige' og 'ikke-vestlige' procentpoint-mæssigt afviger væsentligt fra hinanden i perspektiv til referencegruppen (Tabel 5). I tråd med denne variation i disse to underkategorier kan der trækkes på andre forklaringer, som ikke er taget højde for i dette speciale, men kunne være selvstændige studier for sig selv. Der kan i den forbindelse trækkes på to eventuelle forklaringer, som kan kaste lys over, hvorfor koefficienterne for 'ikke-vestlige' nationaliteter viser en betydelig lavere procentpoint-mæssig sandsynlighed sammenlignet med koefficienten for 'vestlige' nationaliteter.

Den første forklaring omhandler 'Politiblik', hvor Holmberg konkluderede i sit observationsstudie af Glostrup Politi, at politiet ikke diskriminerer etniske minoriteter bevidst, men at disse forstås som mere kriminelle, hvilket i sig selv er en selvstændig grund til mistanke (Holmberg i Nielsen et al. 2019:50). Samme tendens gør sig gældende i rapporten *Etnisk profilering* udarbejdet af Justitsministeriet, hvor det fremgår i analysen, at etnicitet, hudfarve og national oprindelse ikke får usaglig betydning for politiets indgreb (Hussein & Søndergaard 2022:10). Overordnet viser analysen, at der forekommer betydelige etniske forskelle i mødet med politiet. Minoritetsetniske individer bliver oftere sigtet og anholdt for forhold, som de ikke findes skyldige i, sammenlignet med individer med dansk oprindelse (Hussein & Søndergaard 2022:19). Dette er et relevant perspektiv til videre forskning, hvor sigtelse frekvensen i datasættet kan undersøges. Dog vil vi i nærværende speciale argumentere for, at en forklaring på hvorfor vores koefficienter og fordelingen mellem vestlig og ikke-vestlig nationalitet ser ud som de gør, kan være et resultat af, at politiet i højere grad vil sigte en

mistænkt for en offline sexkrænelse, hvis vedkommende er fra et ikke-vestligt land (Ud fra deres navn, etnicitet mv). Den anden forklaring kan være kulturelle forskelle, hvor faktorer såsom kvindesyn, tolkning af handlinger (flirt etc.) misfortolkes, som i værste grad kan føre til forsøg eller fuldbyrdet voldtægt (Kvysgaard 2017:2-3). Vi vil argumentere for, at minoritetsgruppers sociale praksisser knytter sig til deres respektive kultur (opfattelser, praksisser, traditioner etc.). Man kan derfor ikke på forhånd udelukke, at kultur eller kulturelle forskelle ingen forklaringskraft har på problemstillingen. Sociale praksisser er ikke kulturelt determineret, dog kan handlinger godt være kulturelt motiverede (Nielsen et al. 2019:5). Sat i relation til dette speciales deskriptive tabel, kan kulturelle forskelle derfor være én af forklaringerne på, hvorfor kategorien 'ikke-vestlige' lande afviger væsentligt fra kategorien 'vestlige' lande.

Som en overordnet afslutning på variabelen 'nationalitet', kan det være vanskeligt at pege på en objektiv forklaring på, hvorfor vores koefficienter ser ud som de gør. Hvorvidt dette skyldes én af ovennævnte forklaringer, en kombination af begge eller en helt tredje forklaring, som vi ikke har haft mulighed for at undersøge, kan det i nærværende undersøgelse udledes, at der er en væsentlig forskel mellem kategorierne 'vestlige' og 'ikke-vestlige' lande (Tabel 1; Tabel 5).

10. Konklusion

Nærværende kvantitative studie har haft til hensigt at undersøge, hvorvidt sigtelser samt gerningspersonen for online sexkrænkelser adskiller sig fra offline sexkrænkelser. Undersøgelsen er designet som et tværsnitstudie og tager udgangspunkt i Nordjyllands Politis registerdata i perioden 2017-2021. Formålet med studiet har derfor været at undersøge, hvorvidt gerningspersonen for online sexkrænkelser er en typisk offline sexkrænkere, som anvender en ny metode eller om der eksisterer en særskilt gruppe af sexkrænkelser, som udelukkende begår kriminalitetsformen i en online kontekst. På baggrund af nærværende speciales lineær sandsynlighedsmodel, forekommer der væsentlige forskelle blandt sigtelser og gerningspersoner i sager vedrørende online og offline sexkrænkelser, hvorfor vi konkluderer, at der eksisterer en særskilt gruppe af sexkrænkelser, som blot opererer i den digitale verden. Dette fund er endvidere understøttet af et fåtal af studier, som sammenligner online og offline sexkrænkelser (Babchishin et. al, 2011; Seto et. al 2011; Schulz et al. 2016). I den forbindelse har vi i nærværende speciale identificeret nogle faktorer, hvor sigtelser og dermed gerningspersoner for online sexkrænkelser adskiller sig fra offline sexkrænkelser.

Overordnet om gerningspersonens alder for hhv. online og offline sexkrænkerere kan vi i denne undersøgelse konkludere, at online sexkrænkerere i gennemsnit er 5 år yngre end offline sexkrænkerere. Dette understøtter endvidere aktualiseringen af Babchishin studie, som belyser at online sexkrænkerere typisk er yngre end offline sexkrænkerere (Babchishin et al. 2011:92).

Interessant for nærværende speciale er dog kønsaspektet, hvor vi på baggrund af regressionsmodellerne kan konkludere, at der er en lavere sandsynlighed for, at en sexkrænkelser er online, hvis den sigtede er en mand (Tabel 5). Dette fund er endvidere spændende for problemstillingen, eftersom det afviger fra eksisterende forskning vedrørende kønsaspektet. Vi har diskuteret påstanden om, at der forekommer et mørketal i statistikken vedrørende kvindelige seksuelle krænkerere, som kan være højere end først antaget. I lys af vores fund er det derfor fordelagtigt at se ud over de mangeårige traditionelle syn på kvinder, da kvinder ligesom mænd er i stand til at begå sexkrænkelser (Babchishin et al. 2017:146; West & Zimmerman 1987:126).

I forbindelse med variabelen 'nationalitet', har det været vanskeligt at pege på en entydig forklaring på den negative association mellem nationalitet og online sexkrænkelser (Tabel 5). Vi har dog i lys af undersøgelsens deskriptive tabel samt diskussionsafsnit observeret, at 'ikke-vestlige' nationaliteter bliver sigtet for flere offline sexkrænkelser sammenlignet med 'vestlige' nationaliteter. Bemærk, at Danmark ikke indgår i underkategorien vestlig nationalitet (Afsnit 6.2 for argumentation herom). Denne forskel har vi diskuteret i forhold til ulige muligheder, 'politikblik' samt kulturelle forskelle, som kan have en indflydelse på statistikkerne. Dog er der her tale om variable/forhold, som vi ikke kan kontrollere for, eftersom de ikke indgår i datasættet.

Endvidere har vi i startprocessen af specialet haft en hypotese om, at kommuner ville have en betydning for problemstillingen. Dette er dog løbende delvist afkræftet på baggrund af regressionsmodellerne. Vi har i diskussionsafsnittet sat 'kommune' variabelen i perspektiv til Charlotte Kappels tre-enhedsmodel samt rutineaktivitetsteorien, som en forklaring på vores koefficienter. I den forbindelse vil vi argumentere for, at kommuner ikke spiller en lige så væsentlig rolle som først antaget, eftersom online sexkrænkelser begås i den digitale sfære, og derfor ikke nødvendigvis behøver at finde sted i større kommuner/byer.

Det er ydermere ikke blot sigtelser eller gerningspersonen for online sexkrænkelser, hvor vi kan identificere forskelle. Vi har på baggrund af politiets registerdata, udregnet antal gennemsnitlige dage fra en anmeldelse til en sigtelse samt domfældelse. Vi finder endvidere for begge deskriptive modeller,

at det i gennemsnit tager over 100 dage mere fra en anmeldelse til en sigtelse for online sexkrænkelser, sammenlignet med offline sexkrænkelser (Tabel 1). En forklaring på denne væsentlige forskel blandt disse to grupper har vi præsenteret på baggrund af den deskriptive model, hvor vi finder, at der er færre unikke gerningspersoner for online sexkrænkelser sammenlignet med offline sexkrænkelser. Omvendt kan vi til gengæld se, at der er flere sigtelser vedrørende online sexkrænkelser, til trods for, at vores datasæt indeholder færre unikke gerningspersoner i kategorien. Vi kan på baggrund af disse drage en konklusion om, at online sexkrænkere i vores datasæt bliver sigtet og dømt for flere forhold på samme dage sammenlignet med offline sexkrænkere. Dette danner grobund i, at politiet i deres efterretningsmæssige arbejde først og fremmest skal tage højde for flere forhold, samtidig med, at sexkrænkelsen er forekommet på internettet. Endvidere resulterer dette i en række udfordringer for myndighederne, hvilket er med til at øge antal gennemsnitlige dage fra en anmeldelse til en sigtelse.

I tråd med ovenstående har en relevant faktor i specialet været tilbagefald til kriminalitet, hvor vi på baggrund af datasættet har konstrueret variabelen 'recidiv'. Dog finder vi ingen signifikant sammenhæng mellem recidiv og online sexkrænkelser, eftersom retningsbestemtheden ikke har været konsistent på tværs af regressionsmodellerne. Vi har i diskussionen vedrørende 'recidiv' variabelen derfor taget udgangspunkt i undersøgelsens deskriptive model (Tabel 1; Tabel 3), og perspektiveret fundene til eksisterende forskning. I tråd med dette finder vi i den deskriptive tabel, at recidivitet for online sexkrænkelser er lavere sammenlignet med offline sexkrænkelser. Vores fund stemmer endvidere overens med eksisterende metaanalyse, hvor den generelle konsensus er, at recidivitet for online sexkrænkere er lavere sammenlignet med offline sexkrænkere (Seto 2015:3). I tråd med eksisterende forskning, har der ligeledes været bekymring om en eventuel eskalering fra en online sexkrænkelser til en offline sexkrænkelser. Dog påpeger eksisterende forskning på, at online sexkrænkere ikke nødvendigvis eskalere til offline sexkrænkelser, hvorfor ovenstående bekymring kræver mere forskning (Babchishin et al. 2018:134). Dette er endvidere et aspekt, som vi har undersøgt nærmere i vores datasæt. Vi kan på baggrund af dette konkludere, at der blot er tale om 19 unikke gerningspersoner ud af 583, som har begået en online sexkrænkelser forud for en offline sexkrænkelser eller omvendt (Tabel 3). Vi kan på baggrund af vores datasæt konkludere, at der eksisterer to særskilte grupper af sexkrænkere, som primært begår enten online eller offline sexkrænkelser.

Opsummerende kan vi konkludere på baggrund af nærværende undersøgelse, at sigtelser og gerningspersoner vedrørende online og offline sexkrænkere adskiller sig fra hinanden i politiets registerdata på baggrund af faktorer såsom køn, alder, nationalitet, kommune samt recidiv. Det er væsentligt at

nævne, at denne undersøgelse blot udgør et forsøg på at udpege nogle faktorer med afsæt i politiets registerdata, som har til formål at sammenligne online og offline sexkrænkelser. Det er derfor vigtigt at påpege, at denne undersøgelse er begrænset i forhold til udvalgte uafhængige variable, eftersom det udleverede materiale fra Nordjyllands Politi ikke indeholder andre relevante forhold, såsom socioøkonomisk baggrund, psykologiske variable etc. Vores speciale skal derfor anses som et kriminologisk bidrag til forskningen, eftersom der forekommer et videnshul på området samt manglende litteratur, som tager afsæt i politiets registerdata og ligeledes sammenligner online og offline sexkrænkelser.

11. Kvalitetssikring

Dette afsnit har til formål at præsentere specialets reliabilitet, validitet samt generaliserbarhed ud fra de overvejelser vi har haft undervejs i specialet. I vores speciale har vi udarbejdet to regressionsmodeller som måler på sigtelser og gerningspersoner. I nærværende speciale er der foretaget en robusthedstest da begge regressionsmodeller, med 'recidiv'-variablen som undtagelse, viser samme retningsbestemthed for koefficienterne. Dette er med til at gøre specialets resultater mere gyldige/troværdige i og med, at vi når til samme konklusion uafhængigt af, hvilken regressionsmodel vi anvender.

11.1 Reliabilitet

Reliabilitetsbegrebet refererer til troværdigheden af specialets forskningsresultater. Oftest henviser reliabilitet til, hvordan det fundne resultat kan gentages af andre forskere, som skal undersøge det samme fænomen (Bryman 2008:31-32).

Eftersom nærværende speciales empiri stammer fra politiets registerdata, kan der forekomme problematikker vedrørende undersøgelsens reliabilitet. Dette skyldes, at de registrerede sager er en manuel og subjektiv procedure af den pågældende betjent/betjente, som opretter sagen i POLSAS. Til trods for, at alle politijournaler er udarbejdet ud fra de samme kvalitetskriterier, kan der opstå fejl som følge af tilfældige og upræcise registreringer, eftersom ikke alle betjente nødvendigvis placerer sagen/sagerne med den korrekte gerningskode (Pedersen 2018:64). Denne problematik har vi imødekommet, ved at gennemgå og derefter fjerne de sager, som var fejlregistreret. Endvidere har vi højnet projektets reliabilitet, da vi har gjort vores undersøgelses skriveproces gennemsigtig og gennemskelig sådan,

at vi har formuleret os så eksplicit som muligt ved at præsentere til- og fravalg undervejs (Andersen 2010:101-103).

11.2 Validitet

Validitetskriteriet omhandler projektet gyldighed og hvorvidt der undersøges dét, som vi har til formål at undersøge (Bryman 2008:32). Indenfor validitets forekommer der to delkomponenter, specifikt intern og ekstern validitet.

Intern validitet

Den interne validitet henviser primært til kausalitet. Her omhandler kriteriet, hvorvidt kausale forhold mellem to eller flere variabler er gyldige (ibid.).

I forbindelse med anvendelse af tværsnitsdesignet i vores speciale, kan der opstå to potentielle udfordringer. Først og fremmest, at der ikke kan antages noget som en kausal sammenhæng på baggrund af det manglende tidsperspektiv og meningsfuldhed (De Vaus 2013:177-178). Ifølge Marsh er han forbeholden i forhold til at beskrive dette som en validitets problematik, og påpeger ikke, at man bør afskrive sig tværsnitsdesignet grundet disse to udfordringer. I den forbindelse mener Marsh, at det er vigtigt at kontrollere for flere variable, for at kunne sige noget betydningsfuldt om forholdet mellem x og y (Marsh 1982 i De Vaus 2013:178). Vi vil derfor argumentere for, at qua vores seks uafhængige variabler i vores regressionsmodeller opretholdes kravet om den interne validitet. Dog skal det pointeres, at vi grundet den manglende tidsdimension i tværsnitsdesignet ikke kan fastlægge en præcis kausal sammenhæng mellem de anvendte variable (de Vaus 2001:179).

Ekstern validitet

Den eksterne validitet refererer til undersøgelsens generaliserbarhed (Bryman 2008:32-33).

Som tidligere nævnt har specialet, på trods af den lave interne validitet via anvendelse af tværsnitsdesignet en høj ekstern validitet, da tværsnitsdesignet netop muliggør en direkte generalisering fra stikprøve til populationen, der repræsenteres i samplet. Dog kan det diskuteres, hvorvidt resultaterne og samme tendenser fra Nordjyllands Politikreds kan generaliseres ud til andre politikredse. På den ene side er det væsentligt at diskutere eventuelle forskelle mellem demografiske karakteristika, som kan påvirke den måde der journaliseres i de forskellige politikredse. På den anden side kan vi argumentere for, at resultaterne kan generaliseres til andre politikredse, eftersom danske politibetjente arbejder under den samme lovgivning og uddannet samme sted, hvilket højner sandsynligheden for,

at de har en lignende journaliseringsproces. Det skal yderligere påpeges, at alle danske politikredse opretter sager i samme system; POLSAS, hvorfor alle sager oprettes ud fra samme kriterier.

Overordnet er der flere faktorer, som er væsentlig for diskussionen om nærværende speciales fund og generalisering til andre politikredse. Generelt vurderer vi, at vi med sikkerhed kan generalisere til Nordjyllands Politi. Der bør dog tages højde for forskelle hos politikredsene i forhold til en generalisering af vores studie til andre danske politikredse vedrørende sexkrænkelser i den 5-årige periode.

11.3 Generaliserbarhed

Begrebet generaliserbarhed handler om, hvorvidt vi kan generalisere vores resultater til bredere kontekst. Mere specifikt er det gældende for kvantitativ forskning den statistiske generaliserbarhed (Andersen et al. 2020:111). Vi har i nærværende speciale derfor ikke været interesseret i, hvilke egenskaber den enkelte sexkrænkere har. Vi har snarere været interesseret i at sige noget om sexkrænkere generelt, på baggrund af vores resultater. Vi har derfor foretaget en statistisk inferens, hvor vi på basis af 1.728 sager samt 583 unikke gerningspersoner (vores stikprøve) drager konklusion til andre sager samt gerningspersoner (populationen). Formålet og konklusionen for nærværende speciale har været at sammenligne online og offline sexkrænkelser samt gerningspersonen, for at identificere forskelle og ligheder.

Andre overvejelser omkring undersøgelsens centrale variable er ligeledes vigtigt for generaliserbarheden (Andersen 2020:112). Med andre ord er det vigtigt at tage højde for, hvorvidt de uafhængige variable man anvender, er manipuleret som kan afvige fra virkeligheden (Andersen 2020:112-113). I nærværende speciale har vi anvendt seks uafhængige variable, hvor én af disse er manipuleret på sådan en måde, at den afviger fra virkeligheden. Dette omhandler variabelen 'nationalitet', hvor vi har kategoriseret nationaliteter efter hhv. vestlig og ikke-vestlig. I den forbindelse har vi isoleret dansk nationalitet som en særskilt gruppe til trods for, at dansk nationalitet er en del af vesten (Jf. afsnit 6.2). Dette kan siges at reducere generaliserbarheden, eftersom variabelen nationalitet ikke er i overensstemmelse med den oprindelige variabel, som vi modtog fra politiet. I det oprindelige datasæt var hver nationalitet angivet. Til trods for generaliserbarhedsproblematikken vedrørende denne variabel, har vi sørget for at argumentere for til- og fravalg løbende i processen således vores reliabilitet er højnet.

12. Kriminalpræventive tiltag

Eftersom nærværende speciale er udarbejdet i samarbejde med Nordjyllands Politi, finder vi det ligeledes relevant at præsentere nogle anbefalinger til kriminalpræventive tiltag, som vi på baggrund af eksisterende forskning samt vores fund i denne undersøgelse vurderer for værende relevante i forhold til online sexkrænkelser. Disse tiltag er endvidere ikke udelukkende tiltænkt Nordjyllands Politi som organisation, hvorfor vi ligeledes vil præsentere tiltag som kan ses ud fra et holistisk blik på kriminalitetsforebyggelse. Et holistisk blik er tankegangen om, at der ikke blot forekommer et enkelt virkemiddel, som alene giver en markant reduktion på online sexkrænkelser, men at der ligeledes findes flere tiltag, som kan være forebyggende (Bjørge 2016:2-3). Forebyggelse af online sexkrænkelser er endvidere ikke alene politiets ansvarsområde, men snarere et kollektivt ansvar. Bedre tværfagligt samarbejde kan dermed bidrage til, at organisationerne har indsigt i hinandens muligheder og begrænsninger inden for online sexkrænkelser, hvilket kan resultere i vidensdeling og eventuelle løsninger hos de enkelte organisationer (Bjørge 2018:272). Overordnet har nærværende speciale fokuseret på karakteristika af gerningspersonen for hhv. online og offline sexkrænkelser, samt hvorvidt disse adskiller sig fra hinanden. Det vil derfor ligeledes være nødvendigt at tage afsæt i indsatser med udgangspunkt i ofrene for sexkrænkelser.

I kraft af, at den digitale sfære er i fortsat udvikling, har det ligeledes resulteret i en udvikling i kriminalitetsformen. Ifølge INTERPOL er online sexkrænkelser fortsat stigende med rekordhøje tal i 2021 (INTERPOL 2022 a). I tråd med den øget samfundsmæssige opmærksomhed, som fokuserer på sexkrænkelser samt forebyggelse og kompetenceudvikling, bør dette have et parallelt fokus på forskning. Der er brug for mere viden om udøvere af sexkrænkelser. Da tendensen er, at der i lys af udviklingen forekommer flere seksuelle krænkelser på digitale platforme, er det nødvendigt at forstå, hvad udøvere *gør* online og ligeledes hvordan de tænker. Forskningen kan bidrage med kritiske og vigtige perspektiver, og ligeledes bidrage til at øge samfundets kollektive beredskab til at håndtere online sexkrænkelser. Forskning indgår derfor som værende et vigtigt aspekt, i et udvidet perspektiv på forebyggelse (Justis- og beredskapsdepartementet 2022:57-58). Til trods for, at der forekommer mørketal i politiets registerdata, er det ikke mindre et godt udgangspunkt for videre forskning på området. I tråd med udarbejdelsen af nærværende speciale, er vi stødt på nogle problematikker, som politiet med fordel for forskning og bedre indblik i kriminalitetsformen kan forbedre. Politiet kan med fordel fokusere mere på ensartet journalisering i forhold til indikation på, hvorvidt en sexkrænkelser er foregået online eller offline. Som tidligere nævnt i vores undersøgelse, udarbejder politiet ikke en klar

distinktion om hvorvidt eksempelvis blufærdighedskrænkelser finder sted online eller offline. Dette har i vores undersøgelse betydet, at vi har været nødsaget til at læse alle sagernes resumeer for at udarbejde en klar distinktion mellem hhv. online og offline sexkrænkelser.

Et tiltag som Danmark anvender for at hindre, at potentielle gerningspersoner tilgår hjemmesider hvor der findes materiale af seksuelt misbrug af børn, er DNS-blokering. På baggrund af et lovforslag, er det siden 2005 i Danmark forekommet blokeringer af hjemmesider på aftalebaseret grundlag med en række internetudbydere i et samarbejde, som betegnes som Netfilterordningen. Her forsøger Rigspolitiet i samarbejde med Red Barnet og størstedelen af de danske internetudbydere at hindre adgang til hjemmesider, som indeholder seksuelt materiale af børn. Der iværksættes en såkaldt DNS-blokering af hjemmesiden, når Rigspolitiet får kendskab til sådan en hjemmeside og videregiver dermed oplysninger om siden til internetudbyderen (Lentz 2019:37). DNS-blokeringen vil for personen, som forsøger at tilgå hjemmesiden med overgrebsmateriale, blive omadresseret og personen får i stedet at se politiets "stopside". Denne side angiver, at brugerens browser har forsøgt at kontakte et websted, der bruges til distribution af overgrebs materiale og henviser til den gældende straffelov (Politiet, Kripas 2022:66). Fordelen ved at anvende DNS-blokering er tosidet, som gælder både ofre såvel som gerningspersoner. Ved at blokere adgang undgår man, at den forurettede bliver reviktimiseret (eftersom billedet/videoen bliver delt på ny), samtidig med, at blokeringen kan have en effekt på en potentiel gerningsperson, som tilgår hjemmesider med seksuelt materiale af børn, at de bliver henvist til det strafferetlige aspekt af kriminalitetsformen (INTERPOL 2022 b). Dog kan de fleste gerningspersoner hurtigt omgå sådan en blokering, hvorfor spørgsmålet er om dette har en præventiv effekt på de personer som har en reel hensigt til at begå en digital forbrydelse. Ifølge Nordjyllands Politis tekniske afdeling kan det være teknisk umuligt at undgå, at gerningspersoner omgås disse blokeringer og i praksis kan dette ikke lade sig gøre, da internettet ikke er udformet med adgangsbegrænsninger for øje (Nordjyllands Politi, It-ingeniør). Spørgsmålet er derfor om der blokeres nok eller om det er nødvendigt at forebygge, at gerningspersoner tilgår disse hjemmesider på en anden måde end hidtil.

I nærværende speciale har vi tidligere belyst den kompleksitet, som er forbundet med det efterforskningsmæssige arbejde vedrørende online sexkrænkelser, og som påvist i tabel 3, går der betydeligt flere dage fra en anmeldelse til en sigtelse og domfældelse i online sexkrænkelser sammenlignet med offline sexkrænkelser. Endvidere har vi på baggrund af tabel 1 påvist, at der forekommer færre unikke gerningspersoner, som går under kategorien online sexkrænker, sammenlignet med offline

sexkrænkerer. Paradoksalt forekommer der flere online sigtelser i datasættet, sammenlignet med offline sigtelser. Det kan være en indikation på, at én person er sigtet for flere forhold. I forrige diskussionsafsnit argumenterede vi for, at den lange sagsbehandlingstid skyldes de efterforskningsmæssige problematikker, hvorfor én person kan blive sigtet for flere forhold på en dag. En anden forklaring kan dog være, at grunden til, at online sexkrænkerer bliver sigtet for flere forhold på samme dag skyldes, at de har bedre muligheder for at begå nye online sexkrænkelser som et resultat af den lange sagsbehandlingstid. En anbefaling vil derfor være at inkapacitere gerningspersonens muligheder for at begå en ny lovovertrædelse under den lange sagsbehandlingstid (Bjørge 2016: 24). Samtidig med, at politiet bør prioritere at forkorte sagsbehandlingstiden for den pågældende lovovertrædelse således, at straffen er hurtig og effektiv (Bjørge 2016:22). I forbindelse med udarbejdelsen af nærværende speciale, er der siden d. 1. april blevet oprettet Politiets Online Patrulje, som har til formål at styrke politiets digitale tilstedeværelse (Politi 2022 b). Tiden vil vise, om der fremtidsmæssigt vil forekomme en kortere sagsbehandlingstid vedrørende online sexkrænkelser qua politiets tilstedeværelse.

Derudover ville det være relevant at udarbejde flere forebyggende tiltag, som tager afsæt i ofrene for online sexkrænkelser. Som et bidrag til allerede eksisterende tiltag som primært fokuserer på udskoling mener vi ligeledes, at det er relevant med tidlig forebyggelse, som henviser til at forudse og undgå u hensigtsmæssige hændelser. I den forbindelse handler tidlig forebyggelse ikke blot om at hindre en potentiel gerningsperson i at udøve den kriminelle handling, men ligeledes forhindre, at et potentielt offer udsættes for en risikabel situation. Ifølge Erik Christensen, som er formand for Det Kriminalpræventive Råd, har hver tiende af de ældste elever i grundskolen modtaget intime billeder uden samtykke (Det Kriminalpræventive Råd 2021), hvorfor vi vil argumentere for, at digital dannelse og forebyggelsen heraf allerede skal starte i indskoling.

Til trods for, at der rettes stor opmærksomhed på børnenes digitale dannelse, er det ligeledes nødvendigt at være opmærksom på, at digital dannelse ikke blot er vigtigt for barnet, men ligeledes som forældre eller voksen (Børns Vilkår 2022). Børn vil bevidst eller ubevidst imitere forældres adfærd, hvorfor forældre og omsorgspersoner skal være bevidste i delingen af egne billeder af børn og unge uden deres samtykke (Elvestad et. al 2021:67). Deler forældre og omsorgspersoner billeder uden samtykke kan dette give børn og unge et signal om, at der ikke behøves tilladelse for at dele information om andre. Samtidig forsøger forebyggende indsatser at lære børn og unge om, at det ikke er

lovligt at dele personlige informationer om andre på internettet uden de har givet samtykke (ibid.). Denne diskrepans opstår, idet forældrene ikke er oplyst omkring konsekvenserne, hvorfor det netop er essentielt, at voksne er bevidste om hvordan de selv anvender digitale medier således, at det kan forebygge at børn og unge uhensigtsmæssigt deler ulovligt billedmateriale (Det Digitale Kompas 2022). Der kan her være behov for en målrettet oplysningskampagne til forældre ift. at få udbredt dette budskab, og styrke forældrenes selvoplevede autoritet. Kampagnen skal samtidig sætte fokus på involvering af forældre således, at børn og forældre kan indgå i dialog sammen, hvor de digitale medier og de potentielle risici bliver en integreret del af hverdagssamtalen.

Litteraturliste

- Aalborg Kommune (2022). *Det digitale kompas*. Hentet d. 30/01/2022 fra: <https://detdigitalekompas.aalborg.dk>
- Agresti, Alan & Babara Finlay (2009). *Statistical Methods for the Social Sciences*. 4th edition, Prentice Hall, Inc.
- Allen, C. (1990). "Women as perpetrators of child sexual abuse: Recognition barriers" i A. L. Horton, B. L. Johnson, L. M. Roundy, & D. Williams (red.): *The incest perpetrator: A family member no one wants to treat* (pp. 108–125). Newbury Park, CA: Sage Publications.
- Andersen, Lotte Bøgh & Merete Watt Boolsen (2015). *Hypotesetest* i Jacobsen, Michael Hviid, Kasper Lippert-Rasmussen & Peter Nedergaard (red.): *Videnskabsteori i statskundskab, sociologi og forvaltning*. Hans Reitzels Forlag
- Andersen, Lotte Bøgh, Laustsen, Lasse & Cecchini, Mathilde (2020). "Forskningskriterier" i Hansen, Kasper Møller, Andersen, Lotte Bøgh & Hansen Sune Welling (red.): *Metoder i Statskundskab*
- Avisen Danmark (2021). *Overblik: Umbrella-sagen har sin begyndelse i 2015*. Hentet d. 01/02/2022 fra: <https://avisendanmark.dk/artikel/fakta-umbrella-sagen-har-sin-begyndelse-i-2015>
- Babchishin, K. M., Merdian, H. L., Bartels, R. M., & Perkins, D. (2018). *Child sexual exploitation materials offenders: A review*. *European Psychologist*, 23(2), 130–143.
- Babchishin, Kelly B, Cortoni F., Rat C (2017). *The Proportion of Sexual Offenders Who Are Female Is Higher Than Thought: A Meta-Analysis*. *Criminal Justice and Behavior*.
- Babchishin, Kelly M, Seto, Michael C. & Karl R. Hanson (2010). *Contact Sexual Offending by Men With Online Sexual Offenses*. *Sage Journals*.
- Babchishin, Kelly M., Karl R. Hanson & Chantal A. Hermann (2011). *The Characteristics of Online Sex Offenders: A Meta-Analysis*. Sage Publication
- Banning, A. (1989). *Mother-son incest. Confronting a prejudice*. *Child Abuse & Neglect*, 13, 563–570.
- Bjørge, Tore (2016). "Introduction: A comprehensive Model for Preventing Crime" i: *Preventing Crime – A Holistic Approach*. Palgrave Macmillan UK.
- Bjørge, Tore (2016). Introduction: "A Comprehensive Model for Preventing Crime" i *Preventing Crime: A Holistic Approach*. London: Springer

- Bjørge, Tore (2018). *Høyreekstremisme i Norge – Utviklingstrekk, konspirasjonsteorier og forebyggingsstrategier*. Politihøgskolen, Oslo.
- Black, P. J., Wollis, M., Woodworth, M., & Hancock, J. T. (2015). *A linguistic analysis of grooming strategies of online child sex offenders: Implications for our understanding of predatory sexual behavior in an increasingly computer-mediated world*. *Child Abuse & Neglect*, 44, 140–149.
- Blanchard, R., Kolla, N. J., Cantor, J. M., Klassen, P. E., Dickey, R., Kuban, M. E., & Blak, T. (2007). *IQ, handedness, and pedophilia in adult male patients stratified by referral source*. *Sexual Abuse. A Journal of Research and Treatment*, 19, 285-309.
- Børns Vilkår (2022). *Deler du billeder af dine børn uden at spørge om lov?* Hentet d. 27/05/2022 fra: <https://bornsvilkar.dk/kunstenatdele/>
- Bossler, Adam M. & Thomas J. Holt (2010). *The effect of self-control on victimization in the cyberworld*. *Journal of Criminal Justice* 38
- Bourke, Michael L., Andres E. Hernandez (2009). *The 'Butner Study' Redux: A Report of the Incidence of Hands-on Child Victimization by Child Pornography Offenders*. *Journal of Family Violence* 24, article 183.
- Bowker, Art & Michael Gray (2004). *Introduction to the Supervision of the Cybersex Offender*. *Journal Federal Probation* Volume: 68 Issue: 3.
- Briggs P, Simon WT, Simonsen S. (2010). *An Exploratory Study of Internet-Initiated Sexual Offenses and the Chat Room Sex Offender: Has the Internet Enabled a New Typology of Sex Offender?* *Sexual Abuse*. 2010;23(1):72-91.
- Bryman, Alan (2008). *Social research methods*. 3. udgave. Oxford: Oxford University Press
- Byrne, Jasmina & Patrick Burton (2017). *Children as Internet users: how can evidence better inform policy debate?* *Journal of Cyber Policy*, 2:1, 39-52.
- Carina, Mood (2010). *Logistic Regression: Why we cannot do what we think we can do, and what we can do about it*. *European Sociological Review*
- Center for Digital Pædagogik (2021). *Krænkelser i en Corona-tid: Flere anmelder grooming og sextortion*. Hentet d. 20/02 2022 fra: <https://cfdp.dk/blog/digital-trivsel/kraenkelser-i-en-corona-tid-flere-anmelder-grooming-og-sextortion/>
- Chan, Eric J., Dale E. McNiel & Renee L. Binder (2016). *Sex Offenders in the Digital Age*. *The journal of the American Academy of Psychiatry and the Law* 44(3):368-375

- Chang, Yu S., Hann E. Kim, and Seongmin Jeon (2019). *Do Larger Cities Experience Lower Crime Rates? A Scaling Analysis of 758 Cities in the U.S.* Sustainability 11, no. 11: 3111
- Christensen, Erik (2021). *Kære Regering: Digitale krænkelse blandt unge kræver større indsats*. Hentet d. 25/05/2022 fra: <https://dkr.dk/nyheder/2021/sep/newspage-2>
- Cohen, Lawrence, & Felson, Marcus. (1979). *Social Change and Crime Rate Trends: A Routine Activity Approach*. American Sociological Review, 44, 588–608.
- Danmarks Statistisk (2022). *Indvandrere og efterkommere*. Hentet d. 31/03/2022 fra <https://www.dst.dk/da/Statistik/emner/borgere/befolkning/indvandrere-og-efterkommere>
- De Vaus, D. (2001). *Research Design in Social Research*. 1st edition. London: SAGE Publications Lt.
- De Vaus, David A. (2013). Chapter 1: “The Context of Design”, Chapter 2: “Tools for research design”, Chapter 7: “Constructing questionnaires”, Chapter 11: “Issues in Cross-sectional design” and Chapter 18: “Putting it into practice: a research example” i *Research Design in Social Research*. SAGE Publications Ltd
- De Vaus, David A. (2014). “Part IV: Analysing Survey Data” i: *Surveys in Social Research*. Abingdon: Routledge.
- Den Store Danske (2022). *Seksualkriminalitet*
- Denov, MS (2004). *The Long-Term Effects of Child Sexual Abuse by Female Perpetrators: A Qualitative Study of Male and Female Victims*. Journal of Interpersonal Violence. 19(10):1137-1156.
- Det Kriminalpræventive Råd (2021). *Forældres rolle i børns digitale liv - Forebyggelse af børn og unges risikoadfærd på nettet*. LG Insight for DKR
- Elliott, M. (1993). *What survivors tell us—an overview* i M. Elliott (Ed.), *Female sexual abuse of children: The ultimate taboo* (pp. 5–14). Essex, England: Longman Group UK Ltd.
- Elvestad, Eiri, Ólafsson, Kjartan & Staksrud, Elisabeth (2021). *Digitalt foreldreskap i Norge*. UiO: Department of Media and Communication - University of Oslo.
- Eric Rutger Leukfeldt & Majid Yar (2016). *Applying Routine Activity Theory to Cybercrime: A Theoretical and Empirical Analysis*. Deviant Behavior, 37:3, 263-280.
- Frøyland, Lars Roar, Gerd Marie Solstad, Patrick L. Andersen, Siri B. Tveito, Siri H. Folstad & May-Len Skilbrei (2021). *Seksuelle overgrep mot barn og unge via digitale medier - En kunnskapsopsummering*. Velferdsforskningsinstituttet NOVA.

- Graunbøl, Hans Monrad, Bo Kielstrup, Marja-Liisa, Muiluvuori Sasu, Tyni Erlendur Sigurður Baldursson, Hafdís Guðmundsdóttir, Ragnar Kristoffersen, Lars Krantz, Karin Lindstén (2018). *En nordisk undersøgelse af recidiv blandt klienter i kriminalforsorgen*. Kriminalforsorgen.
- Grounau, Reuben (1998). *A Useful Interpretation of R-Squared in Binary Choice Models (Or, Have We Dismissed the Good Old R-Squared; Prematurely)*. Industrial relation section. Princeton University.
- Hanson, R. K., & Morton-Bourgon, K. E. (2005). *The Characteristics of Persistent Sexual Offenders: A Meta-Analysis of Recidivism Studies*. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 73(6), 1154–1163.
- Hanson, R. K., & Morton-Bourgon, K. E. (2005). *The Characteristics of Persistent Sexual Offenders: A Meta-Analysis of Recidivism Studies*. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 73(6), 1154–1163.
- Henry Nicola, Anastasia Powell (2018). *Technology-Facilitated Sexual Violence: A Literature Review of Empirical Research*. Research article.
- Hetherington, Jacquie (1999). “The idealization of women: its role in the minimization of child sexual abuse by females” i: *Child Abuse & Neglect*. Volume 23, issue 2. (Pages 161-174).
- INTERPOL (2022 a). *INTERPOL Secretary General: Online child sexual abuse at record levels*. Hentet d. 27/05/2022 fra: <https://www.interpol.int/News-and-Events/News/2022/INTERPOL-Secretary-General-Online-child-sexual-abuse-at-record-levels>
- INTERPOL (2022 b). *Blocking and categorizing content*. Hentet d. 27/05/2022 fra: <https://www.interpol.int/Crimes/Crimes-against-children/Blocking-and-categorizing-content>
- Justis- og beredskapsdepartementet (2022). *Handlingsplan mot voldtekt 2019-2022*.
- Justistministeriet (2021). *Ingen børn skal udsættes for seksuelle overgreb*. Hentet d. 27/03/2022 fra: <https://www.justitsministeriet.dk/ministerens-indlaeg/ingen-boern-skal-udsættes-for-seksuelle-overgreb/>
- Kappel, Charlotte (2020). *What is Criminal Profiling Anno 2020: A Short Communication*. *Soc Behav Res Pract Open J*. 2020; 5(1): 19-22.
- Knight, R.A., & Prentky, R.A. (1990). *Classifying sexual offenders: The development and corroboration of taxonomic models* i W.L. Marshall, D.R. Laws, & H.B. Barbaree (red.):

- Handbook of Sexual Assault: Issues, Theories, and Treatment of the Offender* (pp. 23–52). New York: Plenum Press.
- Kriminalforsorgen (2016). *Kriminalforsorgen recidivstatistik 2015*. Direktoratet for Kriminalforsorgen Koncernledelsessekretariatet Koncern Jura og Statistik
 - Kyvsgaard, Britta (2017). *Gerningsmænd og gerningsssituationer i sager om voldtægt og andre seksualforbrydelser*. Justitsministeriets Forskningskontor.
 - Lam, A., Mitchell, J., & Seto, M. C. (2010). *Lay perceptions of child pornography offenders*. *Canadian Journal of Criminology and Criminal Justice*, 52(2), 173–201
 - Lentz, Lene Wachter (2018). “Efterforskningens grænser på internettet” i Rikke Frank Jørgensen og Birgitte Kofod Olsen (red.): *Eksposteret - Grænser for privatliv i en digital tid*. Gads Forlag.
 - Lentz, Lene Wachter (2019): *Politets hemmelige efterforskning på internettet*. Aalborg Universitetsforlag. Aalborg Universitet. Det Samfundsvidenskabelige Fakultet. Ph.D.-Serien.
 - Leukfeldt, Eric R. & Majid Yar (2014). *Applying Routine Activity Theory to Cybercrime: A Theoretical and Empirical Analysis*. *Deviant Behavior* 37(3).
 - Longdon, C. (1993). “A survivor’s and therapist’s viewpoint” i M. Elliott (red.): *Female sexual abuse of children: The ultimate taboo* (pp. 50–60). Essex, England: Longman Group UK Ltd
 - Madsen, Stjernholm Birger (2007). *Statistik for ikke-statistikere*. Samfundslitteratur. 3. udgave
 - Marie Bruvik, Laura Marie Schierff, Peter Ejbye-Ernst, Camilla Bank Friis, Lasse Suonperä Liebst (2017). *Seksuelle krænkelser*.
 - Mudge JF, Baker LF, Edge CB, Houlahan JE (2012). *Setting an optimal α that minimizes errors in null hypothesis significance tests*. *PLoS One*.
 - Neutze, J., Seto, M. C., Schaefer, G. A., Mundt, I. A., & Beier, K. M. (2009). *Predictors of child pornography offenses and child sexual abuse in a community sample of pedophiles and hebephiles*. Institute of Sexology and Sexual Medicine, Berlin, Germany.
 - Nielsen, Trine Ravn, Klement Christian, Qvotrup, Kathrine Vitus (2019). *Kriminalitet og etniske minoriteter del 1*. Aalborg Universitet.
 - O’Brien, R. (1983). *Metropolitan structure and violent crime: Which measure of crime*. *American Sociological Review*, 48, 434 – 437.

- Ottar Hellevik (2009). *Forskningsmetode i sosiologi og statsvitenskap*. Oslo: Universitetsforlaget pp. 54-81
- Ottosen, Heide Mai & Sofie Henze-Pedersen (2021). *Fysisk vold og seksuelle overgreb mod børn*. Det Nationale forsknings- og analysecenter for velfærd.
- Ottosen, Heide Mai, Asger Graa Andreasen, Karen Magrethe Dahl, Anne-Dorthe Hestbæk, Mette Lausten & Signe Boe Rayce (2018). *Børn og unge i danmark - velfærd og trivsel 2018*. Det Nationale forsknings- og analysecenter for velfærd.
- Pedersen, Anne-Julie Boesen (2018). “Kvantitative kriminalitetsdata – om kildemateriale og læsning af oplysninger om kriminalitet” i Jacobsen, Michael Hviid (red.): *Metoder i kriminologi*. København: Hans Reitzel Forlag 1. udgave 1. Oplag
- Peter, T (2009). *Exploring Taboos: Comparing Male- and Female-Perpetrated Child Sexual Abuse*. Journal of Interpersonal Violence. 24(7):1111-1128.
- Politi (2005). *Metode- Rapport Strategisk Analyse*. Hentet d. 15/03/2022 fra: <https://doko-doc.com/metode-rapport-strategisk-analyse.html>
- Politi (2019 a). *Politiet klar med 148 nye sigtelser i umbrella sagen*. Hentet d. 22/03/2022 fra: <https://politi.dk/rigspolitiet/nyhedsliste/politiet-klar-med-148-nye-sigtelser-i-umbrella-sag/2019/03/11>
- Politi (2022 a). *Bekymrende trend NC3*. Hentet d. 25/03/2022 fra: <https://politi.dk/rigspolitiet/nyhedsliste/bekymrende-trend-nc3/2022/02/06>
- Politi (2022 b). *Politiets Online Patrulje*. Hentet d. 31/05/2022 fra: <https://politi.dk/virksomheden/national-enhed-for-saerlig-kriminalitet/politiets-online-patrulje>
- Politiet (2022 b). *Politiets online patrulje går i luften*. Hentet d. 25/03/2022 fra: <https://politi.dk/national-enhed-for-saerlig-kriminalitet/nyhedsliste/politiets-online-patrulje-gaar-i-luften/2022/03/31>
- Politiet, Kripos (2022). *Seksuell udnyttelse av barn og unge over internett*.
- Quayle, E. (2017). *Internet offenders: Typologies and risk* i: D. P. Boer, A. R. Beech, T. Ward, L. A. Craig, M. Rettenberger, L. E. Marshall, & W. L. Marshall (red.): *The Wiley handbook on the theories, assessment, and treatment of sexual offending* (pp. 1037–1054). Wiley Blackwell.
- Quayle, E., Allegro, S., Hutton, L., Sheath, M., & Lööf, L. (2014). *Rapid skill acquisition and online sexual grooming of children*. Computers in Human Behavior, 39, 368–375.

- Red Barnet (2018). *Project deSHAME - Unges erfaringer med digitale sexkrænkelser. Resume af danske resultater*. Hentet d. 09/03/2022 fra: <https://redbarnet.dk/media/4065/deshame-unges-erfaringer-med-digitale-sexkraenkelse-red-barnet.pdf>
- Red Barnet (2021). *Voldsom stigning i henvendelser om digitale sexkrænkelser*. Hentet d. 03/01/2022 fra: <https://redbarnet.dk/nyheder/voldsom-stigning-i-henvendelser-om-digitale-kraenkelse/>
- Red Barnet (2022 a). *Hvad er sextortion?* Hentet d. 10/03/2022 fra: <https://redbarnet.dk/forældre/leksikon/hvad-er-sextortion/#>
- Red Barnet (2022 b). *Hvad er grooming?* Hentet d. 10/03/2022 fra: <https://redbarnet.dk/forældre/leksikon/hvad-er-grooming/>
- Red Barnet (2022 c). *Lovgivning om seksuelt overgrebsmateriale med børn*. Hentet d. 28/03/2022 fra: <https://redbarnet.dk/anmeldet/viden/lovgivning-om-seksuelt-overgrebsmateriale-med-boern/>
- Regeringen (2020). *Skærpet indsats mod digitale sexkrænkelser*. I Børne- og undervisningsministeriet. Hentet d. 26/01/2022 fra: <https://www.uvm.dk/publikationer/folkeskolen/2017-skaerpet-indsats-mod-digitale-sexkraenkelse>
- Region Nordjylland (2022). *Nordjyske kommuner*. Hentet d. 11/04/2022 fra: <https://rn.dk/genveje/fakta-om-nordjylland/nordjyske-kommuner>
- Retsinformation (2022). *Bekendtgørelse af straffeloven*. Hentet d. 15/03/2022 fra: <https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2019/976>
- Rigspolitiet (2021). *Notat om efterforskningen af en sag om omfattende seksuel afpresning via digitale medier (Operation sextortion)*
- Rowntree, Derek (2018). "Comparing Samples" & "Analysing relationships" i *Statistics Without Tears*. Penguin Books
- Saradjian, J. (2010). *Understanding the prevalence of female-perpetrated sexual abuse & the impact of that abuse on victims* i T. A. Gannon & F. Cortoni (red.): *Female sexual offenders: Theory, assessment, and treatment* (pp. 9-30). Chichester, UK: Wiley-Blackwell.
- Schulz, Anja, Emilia Bergen, Petya Schuhmann, Jürgen Hoyer, Pekka Santtila (2016). *The Journal of research in crime and delinquency*. Vol. 53, p. 165-188.
- Seto, Michael & R. Karl Hanson (2011). *Introduction to Special Issue on Internet-Facilitated Sexual Offending*.
- Seto, Michael (2015): *Internet-Facilitated Sexual Offending*. SOMAPI Research Brief

- Sgroi, S. M., & Sargent, N. M. (1993). *Impact and treatment issues for victims of childhood sexual abuse by female perpetrators* i M. Elliott (red.): *Female sexual abuse of children: The ultimate taboo* (pp. 15-38). Chichester, UK: John Wiley.
- Sikker Digital (2022). *Digital sexkrænkelse*. Hentet d. 01/02/2022 fra: <https://sikkerdigital.dk/borger/digital-svindel/digital-kraenkelse> d. 01/02/2022
- Simon, L.M.J., Sales, B., Kasniak, A., & Kahn, M. (1992). *Characteristics of child molesters: Implications for the fixated-regressed dichotomy*. *Journal of Interpersonal Violence*, 7, 211–225.
- Simons, Dominique A. (2015). *Adult sex offender typologies*. Sex offender management assessment and planning initiative.
- Socialstyrelsen (2012). *Seksuelle overgreb og fysisk/psykisk vold - Inspirationskatalog til udarbejdelse af et skriftligt kommunalt beredskab*.
- Søndergaard, Jeppe Kirkelund, Tarek Hussein (2022). *Etnisk profilering*. Institut for Menneskerettigheder.
- Sørensen, Kuno (2015). “Forord” & “Grooming - en strategisk proces” i Red Barnet (red.): *Hvor slemt kan det være? - En analogi om it-relaterede seksuelle overgreb på børn og unge*.
- Strange, Mimi (2002). *Unge krænker*. Socialforskningsinstitut
- Sutherland, Edwin H. & Donald R. Cressey (1960). *Principles of Criminology*. 6th edition. Chicago, Lippincott
- Thomas J. Holt, Jesse Cale, Benoit Leclerc, Jacqueline Drew (2020). *Assessing the challenges affecting the investigative methods to combat online child exploitation material offenses*. *Aggression and Violent Behavior*, Volume 55.
- Treiman, Donald J. (2009). *Quantitative Data Analysis*. San Francisco: Jossey-Bass. A Wiley Imprint.
- UNICEF (2020). *What Works to Prevent Online and Offline Child Sexual Exploitation and Abuse? Review of national education strategies in East Asia and the Pacific 2020*. Hentet d. 22/03/2022 fra: <https://www.unicef.org/eap/reports/what-works-prevent-online-and-offline-child-sexual-exploitation-and-abuse>
- Webb, L, J. Craissati, S. Keen (2007). *Characteristics of Internet Child Pornography Offenders: A Comparison with Child Molesters*. Research Article.
- West, Candace & Zimmerman, Don (1987). *Gender and Society*. Jun. 1987, Vol. 1, No. 2 (Jun. 1987), pp. 125-151. Sage Publications, Inc.

- Wilkins, R. (1990). *Women who sexually abuse children*. *British Medical Journal*, 300, 1153–1154.
- Wood, A. C., & Wheatcroft, J. M. (2020). *Young adult perceptions of internet communications and the grooming concept*. SAGE Open. Advance online publication. <https://doi.org/10.1177/2158244020914573>
- Wooldridge, J. (2002). *Econometric Analysis of Cross Section and Panel Data*. MIT Press.